

Kommunikationsutskottet

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av miljöskyddslagen för sjöfarten och vissa andra lagar

INLEDNING

Remiss

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lagar om ändring av miljöskyddslagen för sjöfarten och vissa andra lagar (RP 71/2021 rd): Ärendet har remitterats till kommunikationsutskottet för betänkande och till miljöutskottet för utlåtande.

Utlåtande

Utlåtande har lämnats av

- miljöutskottet MiUU 11/2021 rd

Sakkunniga

Utskottet har hört

- specialsakkunnig Laura Sarlin, kommunikationsministeriet
- regeringssekreterare Merja Huhtala, miljöministeriet
- regeringssekreterare Sirkku Jaakkola, miljöministeriet
- gränsbevakningsöverinspektör Pertti Normia, inrikesministeriet
- specialsakkunnig Ville Rinkineva, Transport- och kommunikationsverket
- polisinspektör Timo Ajaste, Polisstyrelsen
- tullöverinspektör Jari Koskela, Tullen
- överinspektör Saila Porthen, Närings-, trafik- och miljöcentralen i Egentliga Finland
- specialforskare Kari K. Lehtonen, Finlands miljöcentral
- jurist Marko Nurmikolu, Finlands Kommunförbund
- projektchef Hanna Haaksi, Håll Skärgården Ren rf
- verksamhetsledare Sari Turkkila, Finlands Skeppsmäklare rf
- biträdande direktör Kirsti Tarnanen-Sariola, Finlands Hamnförbund rf.

Skriftligt yttrande har lämnats av

- justitieministeriet
- jord- och skogsbruksministeriet
- försvarsministeriet
- Trafikledsverket
- Försvarsmakten

Betänkande KoUB 14/2021 rd

- Försörjningsberedskapscentralen
- Ålands landskapsregering
- Närings-, trafik- och miljöcentralen i Norra Savolax
- Närings-, trafik- och miljöcentralen i Nyland
- Kuopio stad
- Raumo stad
- Sjöbjörnarna rf
- Finlands Yrkesfiskarförbund FYFF rf
- Finlands naturskyddsförbund rf
- Segling och Båtsport i Finland rf
- Rederierna i Finland rf.

Inget yttrande av

- utrikesministeriet
- Trafikstyrningsbolag Fintraffic Ab
- Venesatamat.fi
- Företagarna i Finland rf.

PROPOSITIONEN

Regeringen föreslår ändringar i miljöskyddslagen för sjöfarten, lagen om fartygs tekniska säkerhet och säker drift av fartyg, fartygsregisterlagen, lagen om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet och lagen om marin utrustning.

Genom de ändringar som föreslås i miljöskyddslagen för sjöfarten genomförs EU:s reviderade fartygsavfallsdirektiv. De föreslagna ändringarna gäller framför allt småbåtshamnar, fiskehamnar samt hamnar som används av förbindelsefartyg och vattenbussar. Kraven på avfallshantering och upprättandet av en avfallshanteringsplan utvidgas för en stor del av dessa hamnar. Fartygsavfallsdirektivet förutsätter även ändringar i fartygsavfallens avgiftssystem och i bestämmelserna avseende befrielse. Dessutom utvidgas tillämpningsområdet för bestämmelsen om oljeutsläppsavgift att omfatta även insjöområdet och bestämmelsen om oljelastöverföring till att omfatta övriga skadliga och farliga laster och avfallsöverföringar samt leverans av bränsle från ett fartyg till ett annat. I miljöskyddslagen för sjöfarten föreslås även ändringar som preciserar svaveldirektivets genomförande i Finland samt ändringar som begränsar tillämpningen av barlastvattenbestämmelsen till vissa fartyg som tillhandahåller isbryartjänster för Trafikledsverket.

Vidare föreslås ändringar i hänvisningarna till EU:s lagstiftning i lagen om fartygs tekniska säkerhet och säker drift av fartyg samt lagens definition av traditionsfartyg och att det i lagen införs bestämmelser som behövs för genomförandet av direktivet om särskilda stabilitetskrav för ro-ro-passagerarfartyg. Dessutom föreslås i fartygsregisterlagen ändringar i fråga om kopian av registreringsansökans åtkomsthandling och registermyndighetens skyldighet att radera fartyget från registret. Det föreslås också att det i lagen om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet görs ändringar som hänför sig till säkerhetskontroll av fartyg som utförs av klassificeringssällskap. Dessutom föreslås vissa tekniska ändringar i lagen om marin utrustning.

Betänkande KoUB 14/2021 rd

Propositionen hänför sig till den andra tilläggsbudgeten för 2021 och avses bli behandlad i samband med den.

Lagarna om ändring av miljöskyddslagen för sjöfarten, lagen om fartygs tekniska säkerhet och säker drift av fartyg och lagen om marin utrustning avses träda i kraft den 28 juni 2021. I lagen om ändring av miljöskyddslagen för sjöfarten föreslås dock vissa övergångsbestämmelser genom vilka ikraftträdandet av de kommande kraven för hamnar och fartyg senareläggs. Lagarna om ändring av fartygsregisterlagen och lagen om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet avses träda i kraft så snart som möjligt.

UTSKOTTETS ÖVERVÄGANDEN

Allmänt. (1) Utskottet anser i princip att det är bra att man sörjer för skyddet av havs- och insjöområdena och minskning av nedskräpningen genom att också ålägga hamnarna skyldigheter att ta emot fartygsgenererat avfall. Genom propositionen genomförs till denna del nationellt EU:s reviderade fartygsavfallsdirektiv, dvs. direktiv (EU) 2019/883.

(2) Utskottet anser att det med tanke på miljöskyddet är viktigt att det också i hamnar ordnas lämpliga insamlingsplatser för fartygsgenererat avfall på det sätt som föreslås i propositionen, trots att största delen av avfallet i vatten enligt inhämtad utredning härstammar från markområden. Också miljöutskottet framhöll i sitt utlåtande om propositionen (MiUU 11/2021 rd — RP 71/2021 rd) att även om det behövs mångsidiga metoder för att förebygga förorening och nedskräpning, är en fungerande avfallshantering den viktigaste metoden.

(3) Enligt inkommen utredning beaktar den EU-reglering som nu genomförs i fråga om skyldigheterna knappast det faktum att hamnarna är av mycket olika slag och har olika användningsändamål. Utskottet anser dock att man i propositionen har strävat efter att använda det nationella handlingsutrymmet för att närmare definiera föremålen för regleringen. Utgångspunkten är att hamninnehavaren enligt förslaget själv bedömer hamnens huvudsakliga användningsändamål, men i sista hand svarar den övervakande myndigheten för tolkningen av lagen också till denna del.

Småskaliga platser eller områden. (4) Utfrågade sakkunniga har framfört att kriterierna för en plats eller ett område vars besökar- och avfallsmängder är små och motiven till kriterierna inte är särskilt noggrant avgränsade, vilket ger myndigheterna rätt att pröva i vilka situationer platser eller områden kan anses vara småskaliga. Enligt uppgift har man dock uttryckligen strävat efter att få till stånd en enhetlig tolkning i frågan genom att definiera litet antal och små mängder på lagnivå. Utskottet påpekar att tolkningen av litet antal och små mängder kan preciseras i ett senare skede genom förordning av statsrådet, om det i praktiken visar sig nödvändigt.

(5) I samband med hörandet har det i fråga om småskaliga platser eller områden framförts att förutom enskilda fiskare bör också de platser som används av ett fåtal fiskare betraktas som småskaliga platser och således uteslutas från skyldigheterna att ta emot avfall. Utskottet fäster dock uppmärksamhet vid att propositionen för fiskehamnars del endast föreslår den allmänna skyldigheten enligt direktivet när det gäller mottagande av avfall från fartyg som använder hamnen samt

Betänkande KoUB 14/2021 rd

skyldigheter i fråga om en avfallshanteringsplan som är i kraft fem år i sänder. Eftersom det enligt erhållen utredning inte någon annanstans i lagstiftningen finns bestämmelser om hur avfallshanteringen ska ordnas i hamnar av detta slag, anser utskottet att det i detta skede inte är ändamålsenligt att utesluta dem från de allmänna förpliktelserna.

Begreppet rimligt avstånd. (6) Utfrågade sakkunniga har också fäst uppmärksamhet vid begreppet rimligt avstånd i fråga om mottagningsanordningens placering och att det delvis ger rum för tolkningar. Enligt propositionen kan innehavarna av småbåtshamnar avvika från kraven i lagen genom att ordna mottagningen av avfall genom att avtala om användarrätt av en mottagningsanordning på rimligt avstånd. Utskottet konstaterar utifrån erhållen utredning att frågan med nödvändighet kräver viss flexibilitet för att de lokala förhållandena ska kunna beaktas. Enligt uppgift ska man utöver avståndet särskilt beakta de rutter som båtförarna använder på vattenområdet i fråga, det vill säga tillgängligheten.

Information och uppföljning. (7) Utskottet anser att det är mycket viktigt att man på ett heltäckande sätt informerar om ändringar, i synnerhet i fråga om mottagningen av avfall, utarbetar de anvisningar som behövs och ger behövlig vägledning bland annat till hamninnehavarna. Dessutom ska regleringens konsekvenser följas noga efter lagens ikraftträdande och eventuella ändringsbehov och behov av andra åtgärder bedömas.

(8) Vid sakkunnighörandet har det framförts att det ofta pågår samtidig beredning av bestämmelser om den marina miljön och om miljökraven inom sjöfarten, till och med så att beredningsansvaret vilar på olika ministerier. Utskottet betonar att det i regleringen är viktigt att i nära samarbete särskilt mellan miljöministeriet och kommunikationsministeriet se till att de relevanta bestämmelserna till alla delar är en funktionell helhet och att det inte finns överlappande reglering.

Eventuella investeringsstöd. (9) Enligt erhållen utredning bedöms behoven av eventuella investeringsstöd i det åtgärdsprogram för Finlands havsförvaltningsplan 2022—2027 som är under beredning vid miljöministeriet. På grundval av detta fattas det senare beslut om eventuellt behövliga stöd. Miljöutskottet fäste i sitt utlåtande om propositionen uppmärksamhet vid att hamnarna borde få understöd för investeringskostnader för mottagningsanordningar, eftersom kostnaderna är betydande i förhållande till aktörernas storlek. Miljöutskottet ansåg också att det är viktigt att den föreslagna finansieringen kan genomföras. Kommunikationsutskottet anser att det är viktigt att bedöma investeringsstöden, men fäster samtidigt uppmärksamhet vid att direktivets grundläggande utgångspunkt är att kostnaderna ska täckas med avgifter som tas ut av hamnanvändarna, vilket innebär att de kostnader som följer av regleringen i princip inte ska belasta hamnarna.

Vissa andra frågor. (10) Vid sakkunnighörandet har det framförts som en synpunkt att överföring av farliga och skadliga ämnen mellan fartyg i princip inte bör tillåtas utanför Finlands territorialvatten, eftersom detta kan medföra svårigheter för den praktiska övervakningen av verksamheten och genomförandet av beredskapen. Utskottet anser det vara mycket viktigt att konsekvenserna av regleringen i fråga i fortsättningen följs noggrant och att regleringen vid behov ändras utifrån gjorda bedömningar.

(11) Vid sakkunnighörandet har det ansetts vara problematiskt att isbrytare delvis befrias från kraven i bestämmelserna om barlastvatten, eftersom finländska isbrytare kan göra resor också ut-

Betänkande KoUB 14/2021 rd

anför Östersjön och det samtidigt också kan finnas utländska isbrytare i Finlands territorialvatten. Enligt den utredning som fått har riskerna dock ansetts små, eftersom isbrytarna i Bottniska viken kommer från Östersjöområdet och Finland själv ordnar isbrytningen i Saimen. Saken är också förknippad med försörjningsberedskapsaspekter.

DETALJMOTIVERING

1. Lagen om ändring av miljöskyddslagen för sjöfarten

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser. I samband med behandlingen av ärendet har det framförts oro över att förpliktelserna kan medföra en avsevärd börda för vissa hamnar, särskilt med beaktande av den brådska tidpunkten för lagens ikraftträdande och de korta övergångstider som föreslås i propositionen och som beror på tidpunkten för genomförande av direktivet. Hamninnehavaren beslutar själv hur den i detalj ska uppfylla de krav som ställs på avfallshanteringen i propositionen. Enligt den utredning som fått kan det dock i många situationer vara nödvändigt att exempelvis avfallskärl eller tak är låsta och att det också byggs fasta skyddade utrymmen för dem.

Utskottet ändrar 2 mom. i ikraftträdande- och övergångsbestämmelserna så att de nya skyldigheterna i fråga om mottagning av avfall börjar tillämpas först den 1 maj 2022, i praktiken från och med ingången av följande båtsäsong. Utskottet gör dessutom en språklig korrigering i momentet. Enligt uppgifter till utskottet finns det dock skäl att behålla övergångsperioden för grunderna för bestämmande av avgifterna i enlighet med propositionen bland annat med tanke på de stora hamnarnas behov och betalningssystemen. Enligt kommunikationsministeriets utredning tillåter också direktivet att de förväntningar som hänför sig till avgifterna vid behov beaktas och avgifterna uppdateras på förhand.

En förlängning av övergångstiden gör det möjligt för aktörerna att genomföra förpliktelserna på behörigt sätt utan oskälig brådska och ger bättre tid också för genomförandet av den information och de anvisningar som lagstiftningen kräver.

3. Lagen om ändring av fartygsregisterlagen

31§. Avregistrering av fartyg. Utskottet ändrar 3 mom. så att bestämmelsen beaktar de ändringar som gjorts i regeringens proposition RP 9/2021 rd.

FÖRSLAG TILL BESLUT

Kommunikationsutskottets förslag till beslut:

Riksdagen godkänner lagförslag 2, 4 och 5 i proposition RP 71/2021 rd utan ändringar.

Riksdagen godkänner lagförslag 1 och 3 i proposition RP 71/2021 rd med ändringar. (Utskottets ändringsförslag)

Betänkande KoUB 14/2021 rd

Utskottets ändringsförslag

1.

Lag

om ändring av miljöskyddslagen för sjöfarten

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i miljöskyddslagen för sjöfarten (1672/2009) 1 kap. 2 och 3 §, 2 kap. 1, 3–7, 9 och 10 §, 2 a kap., 3 kap. 1 §, 4 kap. 1 § 1 mom., 4 §, 5 § 1 mom., 6 §, 7 § 1 mom. och 8–10 §, 5 kap. 1 och 3–5 § och 7 § 1 mom., 6 kap. 1 §, 2 § 2 mom., 3 och 4 §, 5 § 4 och 5 mom. och 6 §, 7 kap. 1, 2, 4–6 och 6 a §, 7 § 1 och 2 mom., 8 och 9 §, 9 a § 2 mom., 10 § 1 mom., 11, 11 a och 12–15 §, 7 a kap. 1, 2, 2 a och 2 b §, 2 c § 1 mom. och 3–5 §, 8 kap. 4 §, rubriken för 9 kap. samt 9 kap. 1 och 3–8 §, 10 kap. 1–5 §, 11 kap. 1 § 2 mom. och 3 § 1 mom., 12 kap. 1 § 1 mom., 2 § 1 mom., 15 och 16 §, 17 § 2 mom. och 18 § samt 13 kap. 1 § 1 mom. och 3 § 2 mom. 1 och 11 punkten och 5 mom.,

av dem 1 kap. 2 §, 2 kap. 3–7 § och 10 §, 4 kap. 1 § 1 mom., 4 §, 5 § 1 mom., 6 §, 7 § 1 mom. och 8–10 §, 5 kap. 1, 3 och 5 §, 6 kap. 1 §, 2 § 2 mom., 5 § 4 och 5 mom. och 6 §, 7 kap. 5 och 6 §, 7 § 1 och 2 mom., 10 § 1 mom., 12, 13 och 15 §, 7 a kap. 3 och 4 §, 9 kap. 7 §, 10 kap. 1–4 § samt 12 kap. 1 § 1 mom., 2 § 1 mom., 15 och 16 §, 17 § 2 mom. och 18 § sådana de lyder i lag 990/2018, 1 kap. 3 § sådan den lyder delvis ändrad i lag 655/2011, 2 a kap. sådant det lyder i lagarna 275/2017 och 990/2018, 6 kap. 3 och 4 § samt 10 kap. 5 § sådana de lyder i lag 275/2017, 7 kap. 4 och 6 a § sådana de lyder i lag 586/2018, 7 kap. 9 §, 9 a § 2 mom. och 11 a §, 7 a kap. 1 och 2 § samt 9 kap. 5 § sådana de lyder i lag 998/2014, 7 a kap. 2 a och 2 b §, 2 c § 1 mom. och 5 § sådana de lyder i lag 1032/2018, 8 kap. 4 § sådan den lyder i lag 473/2016, 11 kap. 1 § 2 mom. sådant det lyder i lag 581/2018 samt 13 kap. 3 § 5 mom. sådant det lyder i lag 628/2017, samt

fogas till 1 kap. en ny 8 §, till 9 kap. nya 9–11 §, till 10 kap. en ny 6 §, till 12 kap. 6 § ett nytt 3 mom., till 12 kap. 8 § ett nytt 3 mom. och till 12 kap. en ny 19 § som följer:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

2 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *MARPOL-konventionen* 1973 års internationella konvention till förhindrande av förorening från fartyg och protokollet av år 1978 till konventionen (FördrS 51/1983) jämte ändringar,

Betänkande KoUB 14/2021 rd

2) *AFS-konventionen* den i London den 5 oktober 2001 ingångna internationella konventionen om kontroll av skadliga påväxthindrande system på fartyg, jämte ändringar,

3) *ämne* grundämnen och kemiska föreningar av dessa, sådana de förekommer i naturen eller industriellt producerade,

4) *territorialhavet* de områden som avses i 5 § i lagen om gränserna för Finlands territorialvatten (463/1956),

5) *territorialvattnen* de områden som avses i 1 § i lagen om gränserna för Finlands territorialvatten,

6) *fartyg* varje sjöburet färdmedel, inklusive bärplansbåtar, luftkuddefarkoster, undervattensbåtar och flytande farkoster samt fasta och flytande plattformar,

7) *avfall från fartyg* allt avfall, inbegripet lastrester, som uppstår under ett fartygs drift eller under lastning, lossning och rengöring, och som omfattas av tillämpningsområdet för bilagorna I, II, IV, V och VI till MARPOL-konventionen, avfall som samlas i nät under fiskeinsatser och övrigt i 5 § i avfallslagen (646/2011) avsett avfall från fartyg,

8) *fartygsavfallsdirektivet* Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/883 om mottagningsanordningar i hamn för avlämning av avfall från fartyg, om ändring av direktiv 2010/65/EU och upphävande av direktiv 2000/59/EG,

9) *direktivet om fartygsavfallsbrott* Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/35/EG om föroreningar förorsakade av fartyg och införandet av sanktioner för överträdelse, jämte ändringar,

10) *fartygsåtervinningsförordningen* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1257/2013 om återvinning av fartyg och om ändring av förordning (EG) nr 1013/2006 och direktiv 2009/16/EG,

11) *leverantör av fartygstrafikservice* den i lagen om fartygstrafikservice (623/2005) avsedda VTS-tjänsteleverantör som upprätthåller fartygstrafikservicen,

12) *biodrivmedel* biodrivmedel som avses i Internationella sjöfartsorganisationens direktiv för biobränsleblandningar och i bilaga I till MARPOL-konventionen om transport av laster och energiintensiva bränslen samt sådana blandningar innehållande ovan avsedda biodrivmedel och bränslen som avses i Internationella sjöfartsorganisationens direktiv för transport av energiintensiva bränslen och deras blandningar,

13) *bruttodräktighet* bruttodräktigheten fastställd enligt formeln i bilaga I till 1969 års internationella skeppsmättningskonvention (FördrS 31/1982),

14) *skadligt ämne* olja, ämne som klassificerats tillhöra kemikalieförteckningens klass X, Y och Z i MARPOL-konventionen, toalettavfall och fast avfall samt sådan blandning av ämnen där ett icke skadligt ämne har blandats med ett skadligt ämne,

15) *Helsingforskonventionen* 1992 års konvention om skydd av Östersjöområdets marina miljö (FördrS 2/2000) jämte ändringar,

16) *nöjesfartyg* alla typer av fartyg, med en skrovlängd på mer än 24 meter och en bruttodräktighet mindre än 500, oavsett typ och drivkraft, som är avsedda för sport- eller fritidsändamål och som inte används yrkesmässigt,

17) *fritidsbåt* alla typer av fartyg, med en skrovlängd på minst 2,5 meter och högst 24 meter, oavsett typ och drivkraft, som är avsedda för sport- eller fritidsändamål och som inte används yrkesmässigt,

18) *småbåtshamn* hamn som huvudsakligen betjänar nöjesfartyg och fritidsbåtar,

Betänkande KoUB 14/2021 rd

19) *erkänt klassificeringssällskap* ett klassificeringssällskap som avses i 2 § 42 punkten i lagen om fartygs tekniska säkerhet och säker drift av fartyg (1686/2009),

20) *luftförorenande ämne* sådana ämnen som regleras i bilaga VI till MARPOL-konventionen i syfte att förhindra luftförorening och som har skadlig effekt på luft, vatten och annan miljö,

21) *Östersjöområdet* egentliga Östersjön, Bottniska viken och Finska viken samt inloppet till Östersjön, vilket begränsas av breddgraden 57°44,8' N genom Skagen i Skagerrak, inbegripet de av staterna i området angivna inre territorialvattnen,

22) *fiskefartyg* ett fartyg som utrustats eller kommersiellt används för fiske eller fångst av andra organiska resurser i havet,

23) *internationell fart* trafik mellan utländska hamnar eller mellan Finland och utländska hamnar och även en resa till sjöss från en hamn i Finland till en plats utanför territorialvattnen, med undantag av den trafik som avses i 27 punkten,

24) *kemikalietankfartyg* ett fartyg vars lastrum är byggda eller ombyggda huvudsakligen för transport av skadliga flytande ämnen i bulk, inklusive oljetankfartyg, då de transporterar skadliga flytande ämnen i bulk,

25) *påväxthindrande system* beläggning, målarfärg, ytbehandling, yta eller anordning som används på ett fartyg för att minska eller förebygga påväxt av oönskade organismer,

26) *fast avfall* alla slag av mat-, hushålls- och driftavfall, alla slag av plaster, lastrester, aska från förbränningsugn, matolja, fiskeredskap och djurkroppar som uppstår under ett fartygs normala drift och som måste avlägsnas från fartyget kontinuerligt eller periodvis, med undantag av de ämnen som definieras eller finns förtecknade i andra bilagor till MARPOL-konventionen än bilaga V; till fast avfall hör inte sådan färsk fisk eller delar av färsk fisk som erhållits som följd av fiske som idkats under resans lopp eller till följd av sådan fiskodling som inbegriper transport av fisk och skaldjur till fiskodlingsanstalter och transport av fångad fisk och skaldjur från sådana anstalter till kusten för förädling,

27) *inrikesfart* trafik mellan finländska hamnar, trafik till Viborg via Saima kanal och därtill direkt anslutna vattenområden som tillhör Ryssland samt trafik mellan Vichrevoj och Viborg,

28) *behandlat toalettavfall* sådant toalettavfall som har behandlats i en behandlingsanläggning som godkänts på behörigt sätt,

29) *toalettavfall*

a) avloppsvatten och annat avfall från toaletter, pissoarer och golvbrunnar i toalettrum,

b) avloppsvatten från sjukvårdsutrymmen via tvättställ, badkar och golvbrunnar,

c) uttömningar från utrymmen där det finns levande djur, och

d) annat än i underpunkterna a–c avsett avloppsvatten som är blandat med avfall som avses i de underpunkterna,

30) *fartyg i hamn* ett fartyg som är vederbörligt förtöjt eller ligger för ankar i en finsk hamn medan det lastar eller lossar eller som endast ligger i hamn,

31) *lastrester* sådana rester av lastmaterial som finns kvar ombord på däck eller i lastrum eller tankar efter lastning och lossning, inbegripet överskott eller spill som uppkommer i samband med lastning och lossning, oberoende av om resterna är våta eller torra eller ansamlade i spolvatten, dock inte lastdamm som finns kvar på däck efter sopning eller damm på fartygets externa ytor,

32) *närmaste land* den yttre gränsen för de inre territorialvattnen och de områden som avgränsas i MARPOL-konventionen,

33) *utsläppande på marknaden* att var som helst inom områden som omfattas av Finlands jurisdiktion mot betalning eller gratis leverera marina bränslen för distribution eller till användare

Betänkande KoUB 14/2021 rd

av bränslen eller göra bränslena tillgängliga för dem för förbränning ombord, dock inte att tillhandahålla marina bränslen eller göra dem tillgängliga för export i ett fartygs lasttankar,

34) *passagerarfartyg* ett fartyg som får ta fler än 12 passagerare och där man med *passagerare* avser alla personer ombord, med undantag av befälhavaren, medlemmarna i besättningen och andra personer som i någon egenskap är anställda eller sysselsatta ombord för fartygets behov och barn som inte fyllt ett år,

35) *marin dieselolja* alla marina bränslen enligt den definition på DMB-typ, fränsett referensen till svavelhalt, som anges i tabell I i standarden ISO 8217,

36) *marin gasolja* alla marina bränslen enligt de definitioner på DMX-, DMA- och DMZ-typer, fränsett referensen till svavelhalt, som anges i tabell I i standarden ISO 8217,

37) *marina bränslen* alla på råolja baserade flytande bränslen som används eller som är avsedda att användas ombord på ett fartyg, inbegripet de bränslen som definieras i standarden ISO 8217,

38) *flytande ämne* ett ämne med ett ångtryck som vid en temperatur av 37,8 grader Celsius inte överstiger 0,28 megapascal,

39) *barlastvatten* vatten och däri flytande materia som transporteras i ett fartyg för att kunna reglera fartygets trim, krängning, djupgående, stabilitet eller skrovspänning,

40) *hantering av barlastvatten* sådana mekaniska, fysikaliska, kemiska och biologiska processer, som genomförs antingen separat eller kombinerat för att avlägsna, oskadliggöra eller undvika intag eller utsläpp av skadliga vattenlevande organismer och patogener i barlastvatten och sediment,

41) *barlastvattenkonventionen* den internationella konventionen om kontroll och hantering av fartygs barlastvatten och sediment (FördrS 38/2017) jämte ändringar,

42) *Försvarmaktens eller Gränsbevakningsväsendets fartyg* ett fartyg som är försett med tydliga nationalitetsbeteckningar och som är under befäl av en av Försvarmakten eller Gränsbevakningsväsendet på behörigt sätt utsedd person vars namn är upptaget i en tillbörlig rulla eller dess motsvarighet,

43) *utsläpp* i enlighet med artikel 2 i MARPOL-konventionen varje utsläpp av skadliga ämnen från fartyg, oavsett om de genererats obemärkt eller orsakats av undanröjande av avfall, läckage, utpumpning eller uttömning, dock inte dumpning av avfall från land, ämnen som uppkommer i samband med utvinning av mineraler från havsbotten eller utsläpp av skadliga ämnen i samband med behörig vetenskaplig forskning i syfte att minska eller kontrollera förorening,

44) *utsläppsminskningssmetod* utrustning, material, anordning eller anläggning som installeras på ett fartyg, eller ett annat förfarande, alternativt bränsle eller metod för att uppfylla bestämmelserna och som används som alternativ till marint bränsle med låg svavelhalt enligt kraven i bilaga VI till MARPOL-konventionen och i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/802 om att minska svavelhalten i vissa flytande bränslen och som kan verifieras och bedömas kvantitativt och vars iakttagande kan övervakas,

45) *svavelkontrollområde* de havsområden som definieras som sådana av Internationella sjöfartsorganisationen (*IMO*) enligt bilaga VI till MARPOL-konventionen,

46) *hamn* en plats eller ett geografiskt område vars konstruktioner och utrustning utformats för att möjliggöra mottagning av fartyg, inbegripet nöjesfartyg, fritidsbåtar och fiskefartyg, samt ankarplats inom hamnens jurisdiktion, dock inte en plats eller ett område vars för fartyg avsedda konstruktioner och tjänster, besökarantal och avfallsmängder är små,

47) *hamn innehavare* en juridisk person som har det övergripande ansvaret för hamnens drift eller tar ut hamnavgift eller en därmed jämförbar allmän avgift för användning av hamnen,

Betänkande KoUB 14/2021 rd

48) *förordningen om hamntjänster* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/352 om inrättande av en ram för tillhandahållande av hamntjänster och gemensamma regler för finansiell insyn i hamnar,

49) *mottagningsanordning i hamn* en fast, flytande eller rörlig anordning som kan ta emot avfall från fartyg,

50) *sediment materia* som sedimenterats från barlastvatten i ett fartyg,

51) *övervakningsdirektivet* Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/59/EG om inrättande av ett övervaknings- och informationssystem för sjötrafik i gemenskapen och om upphävande av rådets direktiv 93/75/EEG jämte ändringar,

52) *inre territorialvattnen* de områden som avses i 3 § i lagen om gränserna för Finlands territorialvatten,

53) *insjöområde* sjöar, älvar, åar och kanaler,

54) *insjöfartyg* sådana fartyg i inlandssjöfart som avses i artikel 3 c i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1629 om tekniska krav för fartyg i inlandssjöfart, om ändring av direktiv 2009/100/EG och om upphävande av direktiv 2006/87/EG, samt fartyg som har beviljats unisccertifikat för inlandssjöfart enligt artikel 6 i det direktivet,

55) *SOLAS-konventionen* 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (FördrS 11/1981) jämte ändringar,

56) *finskt vattenområde* territorialvattnen och insjöområdet,

57) *den ekonomiska zonen* den i lagen om Finlands ekonomiska zon (1058/2004) avsedda ekonomiska zonen,

58) *TBT-förordningen* Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 782/2003 om förbud mot tennorganiska föreningar på fartyg,

59) *kvävekontrollområde* de havsområden som definieras som sådana av Internationella sjöfartsorganisationen enligt bilaga VI till MARPOL-konventionen,

60) *preparat* blandningar av två eller flera ämnen,

61) *miljöförstöring* att vattnets tillstånd förändras så att detta äventyrar människans hälsa, skadar de levande naturtillgångarna och livet i vattnen, ställer hinder för fisket eller annat berättigat nyttjande av vattenområdena, försämrar vattnets bruksegenskaper, minskar trivsamteten eller orsakar därmed jämförbara olägenheter, eller skada på luftkvaliteten eller klimatet till följd av normal drift av fartyg, exempelvis den skada som kväve och svavel från motoravgaser eller den skada som ozonnedbrytande ämnen orsakar,

62) *olja* mineralolja i alla dess former, inklusive råolja, brännolja, oljeslam, oljeavfall och raffinerade produkter,

63) *oljehaltig blandning* en blandning som innehåller olja,

64) *oljetankfartyg* ett fartyg vars lastrum är byggda eller ombyggda huvudsakligen för transport av olja i bulk, inklusive kombinationsfartyg samt kemikalietankfartyg, då de transporterar olja i bulk.

3 §

Lagens tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på fartyg som färdas på finskt vattenområde eller i den ekonomiska zonen. Bestämmelser om undantag från lagens tillämpning på insjöområdet och i inrikes fart finns nedan i denna lag.

Betänkande KoUB 14/2021 rd

På finska fartyg tillämpas denna lag också utanför finskt vattenområde och den ekonomiska zonen.

Bestämmelserna i 9 och 10 kap. tillämpas på mottagning av avfall som genereras vid normal drift av fartyg. Efter det att sådant avfall överförs från fartyget till land tillämpas avfallslagen på avfallet.

Bestämmelserna i 9 och 10 kap. tillämpas inte på

- 1) Försvarsmaktens eller Gränsbevakningsväsendets fartyg eller
- 2) hamnar som betjänar passagerarfartyg i inrikestrafik med en dödvikt som understiger 1 350 ton och vid vilka fartygen i fråga inte avlämnar avfall, förutsatt att de fartyg som besöker hamnarna i fråga har ett avfallshanteringsavtal i någon annan hamn.

Denna lag tillämpas inte på sådant utsläpp av skadliga ämnen enligt artikel 2.3 b ii i MARPOL-konventionen som direkt orsakas av utforskning, utvinning eller därmed förenad, icke landbase-rad bearbetning av havsbottnens mineraltillgångar.

8 §

Platser och områden vars konstruktioner och tjänster samt besökarantal och avfallsmängder är små

Följande platser och områden betraktas som i 2 § 46 punkten avsedda platser och områden vars konstruktioner och tjänster samt besökarantal och avfallsmängder är små:

- 1) sådana platser och områden avsedda för mottagning av fritidsbåtar som har färre än 25 båt-platser eller i anslutning till vilka det finns färre än 25 platser för vinterförvaring av fritidsbåtar,
- 2) detaljhandelsföretags och förplägnadsrörelers bryggor som endast används för uträttande av ärenden eller under tiden för uträttande av ärenden vid detaljhandelsföretaget eller förpläg-nadsrörelsen i fråga,
- 3) platser och områden avsedda endast för mottagning av sådana farkoster som inte omfattas av registreringsplikten enligt 110 § i sjötrafiklagen,
- 4) sådana konstruktioner på ett i 75 § i markanvändnings- och bygglagen avsett samnyttjoom-råde i en stranddetaljplan som möjliggör förtöjning av fritidsbåtar och som uteslutande används av delägarna i strandlaget,
- 5) platser och områden som huvudsakligen är avsedda för förtöjning av fartyg avsedda för tra-fikering till bostadsfastigheter eller fritidsfastigheter, när avfallshanteringen för fastigheterna i fråga ordnas av kommunen,
- 6) sådana platser och områden avsedda för mottagning av fiskefartyg som endast används av en enskild yrkesutövare, och
- 7) andra motsvarande platser och områden.

Närmare bestämmelser om när platser och områden som avses i 1 mom. 7 punkten betraktas som platser och områden vars konstruktioner och tjänster samt besökarantal och avfallsmängder är små får utfärdas genom förordning av statsrådet.

Betänkande KoUB 14/2021 rd

2 kap.

Förhinderande av oljeutsläpp från fartyg

1 §

Förbud mot utsläpp av olja och utsläpps begränsningar

Utsläpp till vatten av olja eller oljehaltig blandning från fartyg är förbjudet på finskt vattenområde och i den ekonomiska zonen och från finska fartyg även utanför territorialvattnen och den ekonomiska zonen i enlighet med vad som föreskrivs i bilaga I till MARPOL-konventionen, Helsingforskonventionen och andra internationella förpliktelser som är bindande för Finland samt i Europeiska unionens rättsakter.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. är det förbjudet att till vatten släppa ut oljehaltig blandning från fartygets maskinrum via filtreringsanläggningen för slagvatten på insjöområdet eller i territorialvattnen inom en zon på högst fyra sjömil avstånd från närmaste land.

Utsläppsförbudet och utsläpps begränsningen enligt 1 och 2 mom. gäller även utsläpp till vatten på finskt vattenområde och i den ekonomiska zonen av kolväten som har med olja eller oljehaltiga blandningar jämförbara egenskaper och av andra skadliga ämnen som används på likartat sätt på fartyget. Utsläppsförbudet och utsläpps begränsningen gäller dock inte utsläpp från utländska fartyg till vatten i den ekonomiska zonen av kolväten som har med olja eller oljehaltiga blandningar jämförbara egenskaper eller av andra skadliga ämnen som används på likartat sätt på fartyget.

Inga tillsatser av vatten, kemikalier eller andra ämnen får göras i oljeutsläpp i syfte att kringgå utsläpps begränsningar.

3 §

Konstruktions- och anordningskrav på fartygens maskinutrymmen

Varje fartyg med en bruttodräktighet av 400 eller mera ska i maskinrummet ha sådana anordningar, konstruktioner och arrangemang för förhinderande av oljeutsläpp som uppfyller kraven i bilaga I till MARPOL-konventionen. Transport- och kommunikationsverket får på skriftlig ansökan bevilja undantag från kraven enligt detta moment i enlighet med bilaga I till MARPOL-konventionen.

Finska fartyg vars längd är minst 24 meter och bruttodräktighet mindre än 400 ska ha antingen en tank för insamling av slagvatten eller anordningar som motsvarar de modeller Transport- och kommunikationsverket har godkänt och som garanterar att utflödet har ett oljeinnehåll som utan utspädning inte överskrider 15 miljondelar.

Transport- och kommunikationsverket kan på de villkor som anges i bilaga I till MARPOL-konventionen besluta om andra än i 1 eller 2 mom. avsedda anordningars, konstruktioners eller arrangemangs likvärdighet med de anordningar som avses i 1 eller 2 mom., om de är lika effektiva som de anordningar, konstruktioner eller arrangemang som avses i 1 eller 2 mom.

Det är förbjudet att på finska fartyg föra olja i tankar för om kollisionsskottet.

Betänkande KoUB 14/2021 rd

4 §

Konstruktions- och anordningskrav på lastutrymmena i oljetankfartyg

Oljetankfartygens konstruktion och anordningar ska motsvara kraven i bilaga I till MARPOL-konventionen och Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 417/2002 om ett påskyndat införande av krav på dubbelskrov eller likvärdig konstruktion för oljetankfartyg med enkelskrov och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 2978/94 jämte ändringar.

Transport- och kommunikationsverket får meddela föreskrifter om likvärdighet och på skriftlig ansökan bevilja undantag från kraven enligt 1 mom. i enlighet med bilaga I till MARPOL-konventionen.

5 §

Fartygs beredskapsplaner för oljeförorening

Oljetankfartyg vars bruttodräktighet är minst 150 och andra fartyg vars bruttodräktighet är minst 400 ska ha en beredskapsplan för oljeförorening i enlighet med bilaga I till MARPOL-konventionen.

Transport- och kommunikationsverket eller ett erkänt klassificeringssällskap godkänner den beredskapsplan som avses i 1 mom. för ett finskt fartyg.

6 §

Oljedagbok

På oljetankfartyg vars bruttodräktighet är minst 150 ska fartygets befälhavare eller, under befälhavarens tillsyn, någon annan person som hör till befälet föra oljedagbok.

Utöver vad som föreskrivs i 1 mom. ska på oljetankfartyg vars bruttodräktighet är minst 150 och på andra fartyg vars bruttodräktighet är minst 400 fartygets befälhavare eller, under befälhavarens tillsyn, någon annan person som hör till befälet föra oljedagbok över maskinutrymmena.

Transport- och kommunikationsverket ska fastställa formuläret för oljedagboken i enlighet med bilaga I till MARPOL-konventionen. Transport- och kommunikationsverket ska utarbeta ett formulär för oljedagboken för oljetankfartyg med en bruttodräktighet under 150 i enlighet med bilaga I till MARPOL-konventionen.

Transport- och kommunikationsverket och, när ett finskt fartyg ligger i utländsk hamn, en behörig myndighet i utlandet har rätt att granska oljedagboken och på begäran få ett av befälhavaren styrkt utdrag ur den. Åtgärder som Transport- och kommunikationsverket vidtar med stöd av detta moment ska genomföras så snabbt som möjligt och utan att fartyget fördröjs i onödan.

Oljedagboken ska hållas på en plats där den är lätt tillgänglig för granskning, och den ska sparas i tre år efter det att den sista anteckningen har gjorts i den.

Betänkande KoUB 14/2021 rd

7 §

IOPP-certifikat

Oljetankfartyg i internationell fart vars bruttodräktighet är minst 150 och andra fartyg i internationell fart vars bruttodräktighet är minst 400 ska i fråga om konstruktion och anordningar uppfylla vad som föreskrivs i bilaga I till MARPOL-konventionen. Som ett bevis på detta ska fartyget ha ett internationellt oljeskyddscertifikat (*IOPP-certifikat*).

Transport- och kommunikationsverket eller ett erkänt klassificeringssällskap utfärdar på skriftlig ansökan IOPP-certifikat för finska fartyg enligt formuläret i bilaga I till MARPOL-konventionen. Transport- och kommunikationsverket får utfärda IOPP-certifikat för utländska fartyg på begäran av fartygets flaggstat. Certifikat utfärdas för viss tid och för högst fem år åt gången.

9 §

Borrplattformar och andra plattformar

På de i bilaga I till MARPOL-konventionen avsedda fasta och flytande plattformar som används för utforskning och utvinning av havsbottnens mineraltillgångar och för därmed förknippad bearbetning utanför kusten och på andra plattformar ska följande tillämpas:

- 1) 1 kap. 6 § 2 mom., som gäller blandning av skadliga ämnen,
- 2) 1–4 § i detta kapitel, vilka gäller oljeutsläpp och förhindrande av sådana, och
- 3) 6 § 2–4 mom. i detta kapitel, som gäller oljedagbok över maskinutrymmen.

10 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter

Genom förordning av statsrådet får det i syfte att verkställa bilaga I till MARPOL-konventionen, Helsingforskonventionen och Finlands övriga internationella förpliktelser samt Europeiska unionens rättsakter, i fråga om territorialvattnen och den ekonomiska zonen och, när det gäller finska fartyg, också i fråga om områden utanför dessa utfärdas närmare bestämmelser om de utsläppsbegränsningar som gäller oljehaltiga blandningars hantering, egenskaper och ursprung samt användningen av fartyg, borrplattformar och andra plattformar.

Transport- och kommunikationsverket får i syfte att verkställa bilaga I till MARPOL-konventionen, Helsingforskonventionen och Europeiska unionens rättsakter meddela tekniska föreskrifter i fråga om territorialvattnen och den ekonomiska zonen och, när det gäller finska fartyg, också i fråga om områden utanför dessa om följande:

- 1) undantag, likvärdighet och modellerna för anordningar för behandling av utflödets oljeinnehåll och förflyttning av vätskor när det gäller de krav som i 3 och 4 § i detta kapitel ställs på fartyg, borrplattformar och andra plattformar,
- 2) innehåll och uppställning i fråga om beredningsplaner enligt 5 § i detta kapitel,
- 3) formuläret för oljedagboken enligt 6 § i detta kapitel, och
- 4) formuläret för IOPP-certifikatet enligt 7 § i detta kapitel.

De närmare bestämmelser som avses i 1 mom. och de tekniska föreskrifter som avses i 2 mom. får utsträckas att också gälla fartyg som färdas på insjöområdet och fartyg i inrikes fart.

Betänkande KoUB 14/2021 rd

2 a kap.

Överföring av skadlig och farlig last samt leverans av bränsle från ett fartyg till ett annat

1 §

Tillämpningsområde

Bestämmelserna i det här kapitlet tillämpas på överföringar av skadliga ämnen som transporteras som last, av gods i fast form i bulk som är skadligt för den marina miljön sådant det definieras i bihang I till bilaga V i MARPOL-konventionen och av farligt gods i fast form i bulk sådant det definieras i kapitel VII del A-1 regel 7 i bilagan till SOLAS-konventionen samt på leveranser av marina bränslen, av gas eller andra bränslen med låg flampunkt som används som bränsle som avses i den internationella koden om säkerhet för fartyg som använder gas eller andra bränslen med låg flampunkt och av biodrivmedel från ett fartyg till ett annat.

Bestämmelserna i det här kapitlet tillämpas inte på sådana i 1 mom. avsedda överföringar eller leveranser som behövs för att trygga fartygs säkerhet eller rädda människoliv till sjöss, eller när överföringarna eller leveranserna utförs för att avvärja vissa föroreningstillbud i syfte att minska skadan av miljöförorening.

Bestämmelserna i det här kapitlet tillämpas inte på överföringar eller leveranser som utförs av Försvarsmaktens eller Gränsbevakningsväsendets fartyg.

2 §

Områden som anvisats för överföring och leverans av bränsle

I 1 § avsedda överföringar av last och leveranser av bränsle får endast utföras i hamnområden samt inom särskilda utsedda områden på finskt vattenområde och i den ekonomiska zonen.

För att upprätthålla skyddet av den marina miljön utser Transport- och kommunikationsverket efter förhandlingar med Försvarsmakten, Gränsbevakningsväsendet, Finlands miljöcentral, Fortsstyrelsen, Tullen, Trafikledsverket, räddningsmyndigheten vid det lokala räddningsväsendet och leverantören av fartygstrafikservice de områden som avses i 1 mom. samt för och publicerar en förteckning över dessa. Innan områdena utses ska berörda intressentgrupper höras.

Transport- och kommunikationsverket kan av särskilda skäl och efter att ha hört de myndigheter som nämns i 2 mom. bevilja undantag från bestämmelserna i 1 mom.

3 §

STS-plan och lasthanteringsmanual

Oljetankfartyg vars bruttodräktighet är minst 150 och som används för överföringar av oljelast (*STS-operation*) mellan oljetankfartyg till sjöss ska ha en plan för överföring av oljelast (*STS-plan*) som uppfyller kraven i bilaga I till MARPOL-konventionen.

Transport- och kommunikationsverket eller ett erkänt klassificeringssällskap godkänner STS-planen för ett finskt fartyg.

Betänkande KoUB 14/2021 rd

Ett fartyg som deltar i en överföring eller leverans som avses ovan i 1 §, dock inte i STS-operationen, ska beskriva anvisningarna för ifrågakvarande överföring eller leverans i lasthanteringsmanualen.

4 §

Skyldighet att anmäla överföring och leverans från ett fartyg till ett annat

Fartygets trafikidkare, ägare, agent eller befälhavare ska underrätta

1) Tullen om sin plan att genomföra en överföring eller leverans som avses i 1 § på finskt vattenområde genom en anmälan i det i 20 a § i lagen om fartygsservice avsedda elektroniska systemet för hantering av information inom sjöfarten,

2) leverantören av fartygstrafikservice om sin plan att genomföra en överföring eller leverans som avses i 1 § inom den ekonomiska zonen genom en anmälan på det sätt som avses i 1 punkten eller genom annan elektronisk informationsförmedling.

Anmälan enligt i 1 mom. ska göras i god tid och minst 48 timmar före den planerade överföringen eller leveransen.

I anmälan enligt 1 mom. om i 1 § avsedda överföringar av laster och avfall och leveranser av bränsle ska det ingå närmare uppgifter som föreskrivs genom en med stöd av 7 § utfärdad förordning av statsrådet.

Om alla de uppgifter som avses i 3 mom. undantagsvis inte finns tillgängliga minst 48 timmar före en planerad överföring eller leverans, ska det fartyg som lossar lasten minst 48 timmar före den planerade överföringen eller leveransen underrätta de aktörer som nämns i 1 mom. på det sätt som avses i det momentet om avsikten att utföra den. De i 3 mom. avsedda uppgifterna ska lämnas till de ovannämnda aktörerna så snart som möjligt. Om uppgifterna om överföringen eller leveransen ändras innan den planerade överföringen eller leveransen utförs, ska detta omedelbart anmälas på det sätt som avses i 1 mom. och de uppdaterade uppgifterna bifogas till anmälan.

Tullen och leverantören av fartygstrafikservice ska omedelbart förmedla informationen om den anmälan som avses i 1 mom. till Transport- och kommunikationsverket och till de andra myndigheter som nämns i 2 § 2 mom. På anmälan tillämpas dessutom 22 a § i lagen om fartygstrafikservice när det är fråga om överföring och leverans på finskt vattenområde, och på STS-operationer inom den ekonomiska zonen tillämpas vad som i den lagen föreskrivs om leverantören av fartygstrafikservice.

Transport- och kommunikationsverket kan av särskilda skäl som hänför sig till skyddet av den marina miljön eller fartygstrafiksäkerheten förbjuda en planerad enskild överföring eller leverans som avses i 1 §.

5 §

Person med övergripande tillsynsansvar för överföring eller leverans

För varje fartyg som används för överföring eller leverans som avses i 1 § ska det finns en person som har det övergripande tillsynsansvaret för överföringen eller leveransen.

Den person som har det övergripande tillsynsansvaret för STS-operationer ska ha i bilaga I till MARPOL-konventionen fastställd behörighet att utföra alla de uppgifter som STS-operationerna omfattar.

Betänkande KoUB 14/2021 rd

6 §

Ansvar för kostnaderna för beredskapsåtgärder

Trafikidkaren på eller ägaren av det fartyg som tar emot överföringar och leveranser som avses i 1 § svarar för de kostnader som orsakats Gränsbevakningsväsendet och räddningsmyndigheten vid det lokala räddningsväsendet för de beredskapsåtgärder som utförs i samband med överföringen eller leveransen.

7 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter

För att verkställa detta kapitel, bilaga I till MARPOL-konventionen, Helsingforskonventionen och Finlands övriga internationella förpliktelser samt Europeiska unionens rättsakter får det genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om

1) arrangemang och begränsningar, inklusive beredskapsåtgärder och kostnaderna för dessa, i samband med överföringar och leveranser som avses i 1 § i detta kapitel i finskt vattenområde och den ekonomiska zonen, samt när det gäller finska fartyg också utanför finskt vattenområde och den ekonomiska zonen, och

2) de uppgifter som ska fogas till en i 4 § 3 mom. i detta kapitel avsedd anmälan.

Transport- och kommunikationsverket får i fråga om tillämpningen av detta kapitel, bilaga I till MARPOL-konventionen, Helsingforskonventionen och Europeiska unionens rättsakter meddela tekniska föreskrifter om

1) i 2 § i detta kapitel avsedda områden inom territorialvattnen och den ekonomiska zonen,

2) det praktiska utförandet av överföringar och leveranser på finskt vattenområde och den ekonomiska zonen, samt när det gäller finska fartyg också utanför finskt vattenområde och den ekonomiska zonen, och

3) innehållet i STS-planen.

De närmare bestämmelser som avses i 1 mom. och de tekniska föreskrifter som avses i 2 mom. får utsträckas att också gälla fartyg som färdas på insjöområden och fartyg i inrikes fart.

3 kap.

Oljeutsläppsavgift

1 §

Skyldighet att betala oljeutsläppsavgift

För brott mot förbudet i 2 kap. 1 § mot utsläpp av olja eller oljehaltig blandning eller med dessa till sina egenskaper jämförbara kolväten och andra skadliga ämnen som används på likartat sätt på fartyg i finska vattenområden eller i den ekonomiska zonen påförs en påföljdsavgift (*oljeutsläppsavgift*), om inte omfattningen och verkningarna av utsläppet ska betraktas som ringa. För brott mot utsläppsförbudet som begås av utländska fartyg i genomfart i den ekonomiska zonen

Betänkande KoUB 14/2021 rd

påförs dock oljeutsläppsavgift endast om utsläppet medför omfattande skada eller risk för omfattande skada på den finska kusten eller därmed sammanhängande intressen eller på naturtillgångar i Finlands territorialhav eller den ekonomiska zonen.

Oljeutsläppsavgiften påförs den fysiska eller juridiska person som vid tidpunkten för överträdelsen är fartygets ägare eller redare. Oljeutsläppsavgiften får inte påföras fartygets ägare, om denne påvisar att en redare har använt fartyget i ägarens ställe vid tidpunkten för överträdelsen.

I ett partrederi ansvarar redarna solidariskt för oljeutsläppsavgiften.

Bestämmelserna i detta kapitel tillämpas inte på polisens, Tullens, Försvarsmaktens eller Gränsbevakningsväsendets fartyg.

4 kap.

Förhindrande av utsläpp av skadliga flytande ämnen från fartyg

1 §

Klassificeringen av skadliga flytande ämnen

På transport av skadliga flytande ämnen i klasserna X, Y och Z vilka avses i regel 6 i bilaga II till MARPOL-konventionen ska bestämmelserna i den bilagan tillämpas.

4 §

Konstruktions- och anordningskrav på kemikalietankfartyg

Kemikalietankfartyg som transporterar skadliga flytande ämnen i klasserna X, Y och Z enligt 1 § ska uppfylla kraven på kemikalietankfartyg enligt bilaga II till MARPOL-konventionen.

Transport- och kommunikationsverket eller ett erkänt klassificeringssällskap godkänner fartygsspecifika effektivitetstest av finska kemikalietankfartygs pump- och rörledningsanordningar i enlighet med bilaga II till MARPOL-konventionen.

Transport- och kommunikationsverket får bevilja dispens och på skriftlig ansökan bevilja undantag när det gäller kraven enligt 1 mom. samt bestämma om likvärdighet på det sätt som föreskrivs i bilaga II till MARPOL-konventionen.

5 §

Beredskapsplaner för marina föroreningar

Kemikalietankfartyg med en bruttodräktighet på minst 150 ska ha en sådan beredskapsplan för marin förorening med skadliga flytande ämnen som uppfyller vad som föreskrivs i bilaga II till MARPOL-konventionen.

Betänkande KoUB 14/2021 rd

6 §

Lasthanteringsmanual

Befälhavaren eller, under dennes tillsyn, någon annan person som hör till befälet ska på ett kemikalietankfartyg föra en lasthanteringsmanual om länsning och rengöring av fartyget på det sätt som föreskrivs i bilaga II till MARPOL-konventionen.

Transport- och kommunikationsverket eller ett erkänt klassificeringssällskap godkänner ett finskt fartygs lasthanteringsmanual på skriftlig ansökan, förutsatt att den uppfyller kraven i bilaga II till MARPOL-konventionen.

7 §

Lastdagbok

Befälhavaren eller, under dennes tillsyn, någon annan person som hör till befälet ska på ett kemikalietankfartyg föra lastdagbok över driftåtgärder som gäller lasten och misstag som sker vid utsläpp av lasten på det sätt som föreskrivs i bilaga II till MARPOL-konventionen.

8 §

Andra certifikat som gäller transport av skadliga flytande ämnen

Ett kemikalietankfartyg ska ha certifikat på att det uppfyller kraven enligt Internationella sjöfartsorganisationens regler för sjötransport av farliga flytande kemikalier eller enligt organisationens regler för transport av kemikalier i bulk.

Ett kemikalietankfartyg ska ha certifikat på att det uppfyller alla krav på fartyg av typ 3 enligt Internationella sjöfartsorganisationens internationella kemikaliebulkkod, med undantag av kravet på lasttankarnas placering, på det sätt som föreskrivs i bilaga II till MARPOL-konventionen.

Transport- och kommunikationsverket eller ett erkänt klassificeringssällskap ska till ett finskt fartyg på skriftlig ansökan utfärda ett certifikat som avses i 1 och 2 mom., förutsatt att fartyget i fråga uppfyller kraven i bilaga II till MARPOL-konventionen. Transport- och kommunikationsverket får utfärda certifikat till ett utländskt fartyg på begäran av fartygets flaggstat. Certifikat utfärdas för viss tid och för högst fem år åt gången.

9 §

Lossning av last och övervakning av rengöring av tankar

Ett kemikalietankfartygs befälhavare ansvarar för att skadliga flytande ämnen lossas, tankar och rörledningar rengörs, tvättvatten töms och anteckningar i lastdagboken görs i enlighet med bestämmelserna i bilaga II till MARPOL-konventionen och Helsingforskonventionen.

I hamnar där skadliga flytande ämnen lastas eller lossas ska det finnas av Transport- och kommunikationsverket bemyndigade inspektörer som kontrollerar att lastningen och lossningen av last som hör till olika klasser, rengöringen av tankarna och rörledningarna, anteckningarna i last-

Betänkande KoUB 14/2021 rd

dagboken och övriga därmed jämförbara åtgärder utförs i enlighet med denna lag och de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den och i enlighet med bilaga II till MARPOL-konventionen och Helsingforskonventionen. Fartygets trafikidkare eller ägare ska stå för kostnaderna för kontrollerna.

Fartygets agent ska underrätta Transport- och kommunikationsverket om lossning i hamn av ett skadligt flytande ämne som hör till klass X eller Y enligt kemikalieförteckningen i MARPOL-konventionen. Anmälan ska göras i god tid, om möjligt minst 48 timmar före den avsedda lossningen.

På tankspolning och ventilation av lastrummen i fartyg tillämpas bestämmelserna i bilaga II till MARPOL-konventionen. Transport- och kommunikationsverket kan bevilja dispens från tankspolning och utfärda bestämmelser om ventilation av lastrester i enlighet med den bilagan.

10 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter

Genom förordning av statsrådet får det i syfte att verkställa bilaga II till MARPOL-konventionen, Helsingforskonventionen och Finlands övriga internationella förpliktelser samt Europeiska unionens rättsakter utfärdas närmare bestämmelser i territorialvattnen och den ekonomiska zonen och, när det gäller finska fartyg, också i områden utanför dessa om följande:

- 1) klassificeringen av skadliga flytande ämnen enligt 1 § i detta kapitel,
- 2) utsläpps begränsningar enligt 2 och 9 § i detta kapitel när det gäller lossning av last, krav på tankspolning, koncentrationer i spolvatten, övervakning av tankrengöring, ventilation av lastutrymmen och förhållanden vid utsläpp av spolvatten, och
- 3) krav enligt 4 § i detta kapitel på kemikalietankfartygens konstruktion.

Transport- och kommunikationsverket får i syfte att verkställa bilaga II till MARPOL-konventionen, Helsingforskonventionen och Europeiska unionens rättsakter meddela tekniska föreskrifter i fråga om territorialvattnen och den ekonomiska zonen och, när det gäller finska fartyg, också i fråga om områden utanför dessa om

- 1) undantag, dispens och likvärdighet enligt 4 § i detta kapitel,
- 2) beredskaps- och fartygsplaner enligt 5 § i detta kapitel,
- 3) lasthanteringsmanualer enligt 6 § i detta kapitel,
- 4) lastdagboken enligt 7 § i detta kapitel, och
- 5) certifikat enligt 8 § i detta kapitel.

De bestämmelser som avses i 1 mom. och de tekniska föreskrifter som avses i 2 mom. får utsträckas att också gälla fartyg som färdas på insjöområdet och fartyg i inrikes fart.

Betänkande KoUB 14/2021 rd

5 kap.

Förhinderande av utsläpp av toalettavfall från fartyg

1 §

Förbud mot utsläpp av toalettavfall och utsläpps begränsningar

Utsläpp till vatten av obehandlat eller behandlat toalettavfall från fartyg är förbjudet på finskt vattenområde och i den ekonomiska zonen och från finska fartyg även utanför territorialvattnen och den ekonomiska zonen i enlighet med vad som föreskrivs i bilaga IV till MARPOL-konventionen, Helsingforskonventionen, andra internationella förpliktelser som är bindande för Finland eller Europeiska unionens rättsakter.

Transport- och kommunikationsverket eller ett erkänt klassificeringssällskap godkänner för finska fartygs del den i enlighet med Internationella sjöfartsorganisationens anvisningar uträknade fartygsspecifika utsläppshastigheten med vilken obehandlat toalettavfall får släppas ut i vatten från fartyget på ett avstånd av mer än 12 sjömil från närmaste land i enlighet med bilaga IV till MARPOL-konventionen.

3 §

Krav som gäller fartygs system för toalettavfall

Fartyg vars bruttodräktighet är minst 400 eller som tar fler än 15 personer samt varje passage-rarfartyg ska uppfylla kraven i bilaga IV till MARPOL-konventionen.

Med undantag för fritidsbåtar ska finska fartyg som är försedda med toalett, även om fartygen inte uppfyller de kriterier som anges i 1 mom., uppfylla kraven i bilaga IV till MARPOL-konventionen.

Transport- och kommunikationsverket eller ett erkänt klassificeringssällskap godkänner på skriftlig ansökan ett finskt fartygs reningsverk för toalettavfall eller ett fartygs system för finfördelning och desinficering av toalettavfall, förutsatt att de uppfyller kraven i Europeiska unionens rättsakter och i bilaga IV till MARPOL-konventionen.

Transport- och kommunikationsverket får meddela närmare tekniska föreskrifter i fråga om konstruktionen av och andra egenskaper hos uppsamlingstankar för avloppsvatten på fartyg som trafikerar territorialvattnen och den ekonomiska zonen och, när det gäller finska fartyg, också områden utanför territorialvattnen och den ekonomiska zonen.

4 §

Krav som gäller fritidsbåtar

Fritidsbåtar med toalett ska utrustas med toalettanordningar för toalettavfall i enlighet med regel 5 i bilaga IV till Helsingforskonventionen så att fartyget i funktion har en uppsamlingstank eller behandlingsanläggning för toalettavfall som uppfyller vad som föreskrivs i MARPOL-konventionen. Vattenklosetterna på fritidsbåtar ska vara kopplade till uppsamlingstanken eller behandlingsanläggningen.

Betänkande KoUB 14/2021 rd

5 §

ISPP-certifikat

Fartyg i internationell fart vars bruttodräktighet är minst 400 eller som tar fler än 15 personer samt varje passagerarfartyg i internationell fart ska ha ett internationellt föroreningskyddscertifikat för avloppsvatten (*ISPP-certifikat*) i enlighet med bilaga IV till MARPOL-konventionen.

Transport- och kommunikationsverket eller ett erkänt klassificeringssällskap ska på skriftlig ansökan utfärda ISPP-certifikat för finska fartyg enligt formuläret i bilaga IV till MARPOL-konventionen, förutsatt att fartyget uppfyller kraven i den bilagan. Transport- och kommunikationsverket får utfärda ISPP-certifikat för utländska fartyg på begäran av fartygets flaggstat. Certifikat utfärdas för viss tid och för högst fem år åt gången.

7 §

Närmare bestämmelser

Genom förordning av statsrådet får det i syfte att verkställa bilaga IV till MARPOL-konventionen, Helsingforskonventionen och Finlands övriga internationella förpliktelser samt Europeiska unionens rättsakter utfärdas närmare bestämmelser i fråga om territorialvattnen och den ekonomiska zonen och, när det gäller finska fartyg, också i fråga om områden utanför dessa om följande:

- 1) utsläppsförbud och utsläppsbegränsning för toalettavfall enligt 1 § i detta kapitel,
 - 2) vilket slag av toalettavfall som ska anses ha behandlats på det sätt som avses i 1 § i detta kapitel,
 - 3) kraven på fartyg och fritidsbåtar enligt 3 och 4 § i detta kapitel, och
 - 4) undantag från utsläppsförbud enligt 6 § i detta kapitel.
-

6 kap.

Förhindrande av utsläpp av fast avfall från fartyg

1 §

Förbud mot utsläpp av fast avfall och utsläppsbegränsningar

Utsläpp till vatten av fast avfall från fartyg är förbjudet på finskt vattenområde och i den ekonomiska zonen och från finska fartyg även utanför territorialvattnen och den ekonomiska zonen i enlighet med vad som föreskrivs i bilaga V till MARPOL-konventionen, i Helsingforskonventionen eller i andra internationella förpliktelser som är bindande för Finland eller i Europeiska unionens rättsakter.

Transport- och kommunikationsverket får i enlighet med bilaga V till MARPOL-konventionen typgodkänna sådana anordningar för sönderdelning av fast avfall vars användning medger til-

Betänkande KoUB 14/2021 rd

lämpning av de lindrigare bestämmelser om kvittblivning av fast avfall i vattnet som avses i bilaga V till MARPOL-konventionen.

2 §

Utsläpp av fast avfall i undantagsfall

Kraven enligt reglerna 4 och 6 i bilaga V till MARPOL-konventionen om att fartyg ska vara under gång ska inte tillämpas på avlägsnande av matavfall, om det är klart att förvaring av detta matavfall ombord på fartyget utgör en omedelbar hälsorisk för människor som är ombord på fartyget.

3 §

Skyltning som anger förbud och begränsningar som gäller utsläpp av fast avfall till vatten

Ett fartyg med en längd av minst 12 meter ska på synligt ställe ha en sådan i bilaga V till MARPOL-konventionen avsedd skylt som anger att fartyget följer kraven enligt reglerna 3–6 i den bilagan i fråga om behandling av fast avfall. Skylten ska avfattas på fartygets arbetspråk och när det gäller internationella resor även på antingen engelska, franska eller spanska.

4 §

Fartygs avfallshanteringsplan

Fartyg vars bruttodräktighet är minst 100, fartyg certifierade för transport av minst 15 personer samt fasta och flytande plattformar ska ha en i bilaga V till MARPOL-konventionen avsedd avfallshanteringsplan om minskning och behandling av fast avfall. Planen ska vara avfattad på fartygets arbetspråk. Besättningen ska följa avfallshanteringsplanen.

5 §

Fartygs avfallsdagbok

Transport- och kommunikationsverket ska fastställa formuläret för avfallsdagboken i enlighet med bilaga V till MARPOL-konventionen.

Transport- och kommunikationsverket får på skriftlig ansökan, i enlighet med bilaga V till MARPOL-konventionen i enskilda fall bevilja undantag från kravet att föra avfallsdagbok.

Betänkande KoUB 14/2021 rd

6 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter

Genom förordning av statsrådet får det i syfte att verkställa bilaga V till MARPOL-konventionen, Helsingforskonventionen och Finlands övriga internationella förpliktelser samt Europeiska unionens rättsakter utfärdas närmare bestämmelser om de utsläppsförbud och utsläppsbegränsningar som avses i 1 § i fråga om territorialvattnen och den ekonomiska zonen och, när det gäller finska fartyg, också i fråga om områden utanför dessa.

Transport- och kommunikationsverket får i syfte att verkställa bilaga V till MARPOL-konventionen, Helsingforskonventionen och Europeiska unionens rättsakter meddela tekniska föreskrifter i fråga om territorialvattnen och den ekonomiska zonen och, när det gäller finska fartyg, också i fråga om områden utanför dessa om följande:

1) typgodkännanden som gäller sådana sönderdelningsanordningar som behövs för att följa den begränsning enligt 1 § i detta kapitel som gäller utsläpp av fast avfall, och

2) formuläret för fartygets avfallsdagbok enligt 5 § i detta kapitel.

De närmare bestämmelser som avses i 1 mom. och de tekniska föreskrifter som avses i 2 mom. får utsträckas att också gälla fartyg som färdas på insjöområdet och fartyg i inrikes fart.

7 kap.

Förhindrande av luftförorening från fartyg

1 §

Förhindrande och begränsning av utsläpp av luftförorenande ämnen

Utsläpp av luftförorenande ämnen från fartyg är förbjudet på finskt vattenområde och i den ekonomiska zonen och från finska fartyg även utanför territorialvattnen och den ekonomiska zonen på det sätt som föreskrivs i bilaga VI till MARPOL-konventionen, i Helsingforskonventionen eller i andra internationella förpliktelser som är bindande för Finland eller i Europeiska unionens rättsakter.

2 §

Förbud och begränsning av utsläpp av flyktiga organiska föreningar från olje- och kemikalietankfartyg

Utsläpp av flyktiga organiska föreningar från olje- och kemikalietankfartyg får i enlighet med 15 § förbjudas eller begränsas i hamnar inom finskt territorium enligt bilaga VI till MARPOL-konventionen eller Finlands övriga internationella förpliktelser eller Europeiska unionens rättsakter.

Betänkande KoUB 14/2021 rd

4 §

Utsläpp av luftförorenande ämnen i undantagsfall

De utsläppsförbud och utsläppsbegränsningar som avses i detta kapitel tillämpas inte på

- 1) utsläpp som behövs för att trygga fartygs säkerhet eller rädda människoliv,
- 2) utsläpp som föranletts av att ett fartyg eller dess utrustning skadats, om alla skäliga åtgärder för att förhindra eller minimera utsläppet har vidtagits efter skadan eller efter att utsläppet har observerats och redaren eller fartygsbefälhavaren inte uppsåtligen har förorsakat skadan eller handlat vårdslöst och medveten om att skada sannolikt skulle följa,
- 3) sådana dieselmotorer i fartyg som seglar i ett kvävekontrollområde som omfattas av utsläppsbegränsningarna för kvävekontrollområdet men som inte uppfyller dessa begränsningar eller som kan använda såväl gas som flytande bränsle, i enlighet med regel 13.5 i bilaga VI till MARPOL-konventionen då villkoren i regeln är uppfyllda.

5 §

Krav på fartygens anordningar

Fartygets dieselmotor och dess avgasreningssystem och avgasreningssytem ska uppfylla kraven i Europeiska unionens rättsakter. Om dieselmotorns uteffekt överstiger 130 kilowatt, ska avgasreningssystemet och avgasreningssytemerna också uppfylla kraven i bilaga VI till MARPOL-konventionen.

Transport- och kommunikationsverket och ett godkänt klassificeringssällskap som verket bemyndigat ska på skriftlig ansökan godkänna finska fartygs dieselmotorer och deras avgasreningssystem och avgasreningssytemer, förutsatt att de uppfyller kraven i bilaga VI till MARPOL-konventionen.

Transport- och kommunikationsverket får bestämma om likvärdighet utifrån vissa anordningars, materials, utrustningars eller apparaters effekt och på skriftlig ansökan i enskilda fall bevilja undantag i enlighet med bilaga VI till MARPOL-konventionen och Europeiska unionens rättsakter.

6 §

IAPP-certifikat

Fartyg i internationell trafik med en bruttodräktighet på minst 400 ska ha ett internationellt luftskyddscertifikat (*IAPP-certifikat*) som anger att fartyget uppfyller kraven i bilaga VI till MARPOL-konventionen.

Transport- och kommunikationsverket eller ett erkänt klassificeringssällskap ska på skriftlig ansökan utfärda IAPP-certifikat för finska fartyg enligt formuläret i bilaga VI till MARPOL-konventionen, förutsatt att fartyget uppfyller kraven i den bilagan. Transport- och kommunikationsverket får utfärda IAPP-certifikat för ett utländskt fartyg på begäran av fartygets flaggstat. Certifikat utfärdas för viss tid och för högst fem år åt gången.

Betänkande KoUB 14/2021 rd

6 a §

Anteckningar som ska göras i ett fartygs maskindagbok

I ett fartygs maskindagbok ska de uppgifter som krävs i regel 13 i bilaga VI till MARPOL-konventionen antecknas i fråga om dieselmotorer som har ett certifikat enligt vilket dieselmotorn uppfyller utsläppsbestämmelserna för både nivå II och III i bilaga VI till MARPOL-konventionen för en minimering av kväveoxidutsläppen såväl när fartyget anländer till eller lämnar ett med regel 13 i bilaga VI till MARPOL-konventionen överensstämmande kontrollområde för nivå III för en minimering av kväveoxidutsläppen som när en dieselmotors on/off-läge för nivå II eller III för en minimering av kväveoxidutsläppen ändras inom ett sådant område.

7 §

Kvalitetskrav på bränsle

Marina bränslen ska uppfylla kraven i bilaga VI till MARPOL-konventionen och i Europeiska unionens rättsakter.

De krav som avses i 1 mom. ska emellertid inte tillämpas på bränslen avsedda för forskning och testning eller på bränslen som används ombord på fartyg som använder i 9 a § avsedd utsläppsminskningssmetod som uppfyller kraven i bilaga VI till MARPOL-konventionen och i Europeiska unionens rättsakter.

8 §

Bestämningsmetoder för bränslen

Marina bränslens överensstämmelse med kraven ska bestämmas med metoder som uppfyller kraven i bilaga VI till MARPOL-konventionen, Helsingforskonventionen, andra internationella förpliktelser som är bindande för Finland och Europeiska unionens rättsakter.

9 §

Överlåtelsebevis för bränsle, prov över bränsle och införande av anteckningar om bränslet i skeppsdagboken och oljedagboken

Fartyg i internationell fart vars bruttodräktighet är minst 400 ska ha ett sådant överlåtelsebevis för bränsle utfärdat av en bränsleleverantör som stämmer överens med bilaga VI till MARPOL-konventionen. Överlåtelsebeviset ska åtföljas av ett prov på bränslet. Beviset och provet ska förvaras på fartyget i enlighet med bilaga VI till MARPOL-konventionen.

Åtgärder som gäller bränsle ska antecknas i fartygets skeppsdagbok och oljedagbok i enlighet med bilaga VI till MARPOL-konventionen och Europeiska unionens rättsakter.

Betänkande KoUB 14/2021 rd

9 a §

Utsläppsminskningmetoder

De utsläppsminskningmetoder som används på finska fartyg godkänns genom iakttagande av bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/802 om att minska svavelhalten i vissa flytande bränslen.

10 §

Försök med nya utsläppsminskningmetoder

Försök med nya utsläppsminskningmetoder ska uppfylla kraven i bilaga VI till MARPOL-konventionen och i Europeiska unionens rättsakter.

11 §

Avfallsförbränning på fartyg

Förbränning ombord på ett fartyg av avfall som uppstår vid fartygets normala drift är förbjuden på finskt vattenområde.

Förbränning av avfall som uppstår vid ett fartygs normala drift är i den ekonomiska zonen och på finska fartyg också utanför den ekonomiska zonen tillåten endast i fartygets avfallsförbränningsugn. Bestämmelser om de ämnen vars förbränning på fartyg är förbjuden i den ekonomiska zonen och på finska fartyg även utanför den ekonomiska zonen finns i bilaga VI till MARPOL-konventionen och i Europeiska unionens rättsakter.

Ett fartygs avfallsförbränningsugn ska uppfylla kraven i bilaga VI till MARPOL-konventionen.

11 a §

Skyldigheter för leverantörer av marina bränslen

Sådana leverantörer av marina bränslen som levererar marina bränslen i Finland ska underrätta Transport- och kommunikationsverket om att de utövar sådan verksamhet.

Leverantörer av marina bränslen ska lämna ett fartyg i internationell fart ett överlåtelsebevis för bränsle i enlighet med bestämmelserna i bilaga VI till MARPOL-konventionen och i Europeiska unionens rättsakter. Beviset ska åtföljas av ett förseglat bränsleprov som tagits i enlighet med den bilagan och som en företrädare för det mottagande fartyget har undertecknat. Leverantören av det marina bränslet ska spara en kopia av överlåtelsebeviset för bränsle i minst tre år från det att beviset utfärdades.

Betänkande KoUB 14/2021 rd

12 §

Övervakning som gäller marina bränslen

Tullen ska övervaka att marina bränslen som från Finland levereras till fartyg uppfyller kraven i fråga om svavelhalt. Övervakningen ska genomföras genom att ett representativt antal prov tas på bränslelager och distributionsstationer för bränsle. Tullen analyserar proven och rapporterar resultatet till Transport- och kommunikationsverket.

Transport- och kommunikationsverket ska övervaka att de krav som gäller på fartyg befintliga bränslen som är avsedda att bli använda eller är i användning följs i enlighet med bestämmelserna i bilaga VI till MARPOL-konventionen och i Europeiska unionens rättsakter.

12 a §

Övervakning av marina bränslen som levereras till fartyg

Utöver vad som föreskrivs i 12 § ovan om övervakning av marina bränslen inom sjöfarten övervakar Tullen att kraven på svavelhalt i bränslen som används inom sjöfarten iakttas genom att ta prov i samband med bränsleleveranser som utförs av sådana i Finland registrerade leverantörer och som minst tre gånger under de senaste 12 månaderna påvisats leverera bränsle som inte överensstämmer med specificeringen på överlåtelsebeviset för bränsle. Tullen analyserar proven och rapporterar resultaten till Transport- och kommunikationsverket.

Bränsleleverantörer som avses i 1 mom. ska underrätta Tullen om varje bränsleleverans till fartyg minst 24 timmar före den planerade leveransen.

Bestämmelser om Gränsbevakningsväsendets handräckning till Tullen finns i 77 § i gränsbevakningslagen (578/2005).

Bränsleleverantörer som avses i 1 mom. ska ersätta myndigheternas kostnader för provtagningen och analyseringen.

13 §

Rapportering och informationsutbyte om marina bränslen

Tillverkare, försäljare och importörer av marina bränslen är skyldiga att ge Transport- och kommunikationsverket information om tillgången till och kvaliteten på de marina bränslen som släppts ut på marknaden i Finland. Den rapporteringen ska ske i enlighet med bilaga VI till MARPOL-konventionen och Europeiska unionens rättsakter.

Transport- och kommunikationsverket ska föra ett allmänt tillgängligt register över lokala leverantörer av marina bränslen.

Transport- och kommunikationsverket ska rapportera om marina bränslen till Europeiska kommissionen och till Internationella sjöfartsorganisationen samt svara för informationsutbytet om marina bränslen i enlighet med bilaga VI till MARPOL-konventionen och Europeiska unionens rättsakter.

Betänkande KoUB 14/2021 rd

14 §

Temporärt undantag från kvalitetskraven på bränsle

Miljöministeriet får på skriftlig ansökan bevilja temporära undantag från de krav på bränslekvalitet som följer av detta kapitel. Undantagen ska då beviljas i enlighet med de grunder som anges i bilaga VI till MARPOL-konventionen och i Europeiska unionens rättsakter. Ett undantag får gälla i högst sex månader åt gången.

15 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter

Genom förordning av statsrådet får det i syfte att verkställa bilaga VI till MARPOL-konventionen, Helsingforskonventionen, Finlands övriga internationella förpliktelser och Europeiska unionens rättsakter utfärdas närmare bestämmelser i fråga om finskt vattenområde och den ekonomiska zonen och, när det gäller finska fartyg, också i fråga om områden utanför territorialvattnen och den ekonomiska zonen om följande:

- 1) förbud och begränsning av utsläpp enligt 1 § i detta kapitel,
- 2) förbud och begränsning av utsläpp enligt 2 § i detta kapitel,
- 3) utsläppskrav i fråga om fartygsmotorer och motorernas avgasreningssystem och avgasreningssystemer samt utsläpp till vatten från avgasreningssystemen enligt 5 § i detta kapitel,
- 4) undantag som får beviljas från kraven på överensstämmelse när det gäller fartygsmotorer och motorernas avgasreningssystem och avgasreningssystemer enligt 5 § i detta kapitel,
- 5) IAPP-certifikatet enligt 6 § i detta kapitel,
- 6) kvalitetskrav på fartygsbränsle, bestämningsmetoder för bränslen, överlåtelsebevis för bränsle och dess beviljande samt tillhörande observation och övervakning enligt 7–9 § i detta kapitel,
- 7) utsläppsminskningsmetoder enligt 9 a § i detta kapitel och godkännande av dem,
- 8) försök med nya reningssystemer enligt 10 § i detta kapitel,
- 9) i 11 § i detta kapitel avsedda ämnen vars förbränning är förbjuden i den ekonomiska zonen och, när det gäller finska fartyg, också utanför territorialvattnen och den ekonomiska zonen,
- 10) verksamhetsidkares skyldighet enligt 10 och 13 § i detta kapitel att lämna uppgifter om bränslekvantiteter och bränslekvalitet, svavelhalt och resultatet av försök med nya reningssystemer i syfte att fullgöra skyldigheter enligt detta kapitel,
- 11) provtagning och analysering som avses i 12 och 12 a § i detta kapitel,
- 12) rapportering av uppgifter som avses i 12 och 12 a § i detta kapitel till Transport- och kommunikationsverket, och
- 13) närmare grunder för temporära undantag från kvalitetskraven på bränsle enligt 14 § i detta kapitel.

Genom förordning av statsrådet utfärdas även bestämmelser om till vilken myndighet de i 1 mom. 10 punkten avsedda uppgifterna ska lämnas.

Transport- och kommunikationsverket får i syfte att verkställa bilaga VI till MARPOL-konventionen, Helsingforskonventionen och Europeiska unionens rättsakter meddela tekniska föreskrifter i fråga om territorialvattnen och den ekonomiska zonen och, när det gäller finska fartyg, också i fråga om områden utanför territorialvattnen och den ekonomiska zonen om

Betänkande KoUB 14/2021 rd

1) i 5 § 3 mom. i detta kapitel avsedda likvärdigheter utifrån vissa anordningars, materials, utrustningars eller apparaters effekt som beviljas i fråga om motorers samt avgasreningssystem och avgasreningsskottens överensstämmelse med kraven,

2) anteckningar i fartygets skeppsdagbok och oljedagbok enligt 9 § 2 mom. i detta kapitel.

De närmare bestämmelser som avses i 1 mom. och de tekniska föreskrifter som avses i 2 mom. får utsträckas att också gälla fartyg som färdas på insjöområdet och fartyg i inrikes fart.

7 a kap.

Fartygs energieffektivitet

1 §

Krav på fartygs energieffektivitet

För varje fartyg ska värdet på det uppnådda designindexet för energieffektiviteten beräknas i enlighet med kraven i bilaga VI till MARPOL-konventionen.

Värdet på fartygets uppnådda designindex för energieffektiviteten ska uppfylla kraven i bilaga VI till MARPOL-konventionen.

2 §

SEEMP-plan

Fartyg vars bruttodräktighet är minst 400 ska ha en fartygsspecifik plan för energieffektivitetshandling (*SEEMP-plan*) enligt bilaga VI till MARPOL-konventionen. Planen kan utgöra en del av fartygets säkerhetsledningssystem.

2 a §

Ändringar i SEEMP-planer till följd av datainsamlingsystemet för bränsleförbrukning

Ett fartyg vars bruttodräktighet är minst 5 000 ska samla in de uppgifter som ska sändas till Internationella sjöfartsorganisationens databas över fartygs bränsleförbrukning från och med kalenderåret 2019 på det sätt som anges i bilaga VI till MARPOL-konventionen.

SEEMP-planerna för i 1 mom. avsedda fartyg ska före utgången av 2018 innehålla en beskrivning enligt bilaga VI till MARPOL-konventionen av metoden för insamling av uppgifterna om bränsleförbrukningen och förfarandena för rapportering av uppgifterna till den behöriga myndigheten eller ett erkänt klassificeringssällskap.

Transport- och kommunikationsverket eller ett erkänt klassificeringssällskap ska se till att SEEMP-planerna för fartyg som avses i 1 mom. uppfyller kraven i bilaga VI till MARPOL-konventionen och ge fartyget en bekräftelse på överensstämmelsen med kraven. Bekräftelsen ska förvaras på fartyget.

Betänkande KoUB 14/2021 rd

2 b §

Uppgifter som ska lämnas

Fartyg som avses i 2 a § 1 mom. ska sammanställa uppgifterna om bränsleförbrukningen och ge in dem till Transport- och kommunikationsverket eller ett erkänt klassificeringssällskap i enlighet med bilaga VI till MARPOL-konventionen. Dessa uppgifter ska

1) sammanställas i slutet av varje kalenderår och ges in inom tre månader från utgången av kalenderåret i fråga, eller

2) sammanställas och ges in på fartygets överföringsdag eller så snart efter den som det i praktiken är möjligt, om fartyget mitt i ett kalenderår överförs från en förvaltning till en annan, från en redare till en annan eller från en förvaltning och en redare till en annan.

Ett fartyg ska på begäran till Transport- och kommunikationsverket eller ett erkänt klassificeringssällskap ge in de specificerade uppgifter som ligger till grund för de uppgifter som sänds till databasen över fartygs bränsleförbrukning och i andra situationer än de som avses i 1 mom. 2 punkten hålla uppgifterna lätt tillgängliga i minst tolv månader från utgången av det berörda kalenderåret på det sätt som anges i bilaga VI till MARPOL-konventionen.

Uppgifterna om bränsleförbrukning ska verifieras.

Transport- och kommunikationsverket eller ett erkänt klassificeringssällskap ska sända de verifierade uppgifterna till Internationella sjöfartsorganisationens databas över fartygs bränsleförbrukning. Verket ska se till att uppgifterna ges in till Internationella sjöfartsorganisationen senast en månad efter utfärdande av en försäkran om överensstämmelse för fartyget på det sätt som anges i bilaga VI till MARPOL-konventionen.

2 c §

Försäkran om överensstämmelse

Transport- och kommunikationsverket eller ett erkänt klassificeringssällskap ska efter att ha mottagit uppgifterna om bränsleförbrukning utfärda en försäkran om överensstämmelse för fartyget förutsatt att uppgifterna rapporterats i enlighet med bilaga VI till MARPOL-konventionen.

En försäkran om överensstämmelse ska utfärdas

1) inom fem månader från ingången av kalenderåret, eller

2) utan dröjsmål, om det är fråga om en situation som avses i 2 b § 1 mom. 2 punkten.

En försäkran om överensstämmelse gäller det kalenderår under vilket försäkran utfärdats, det följande kalenderåret och de första fem månaderna av det tredje kalenderåret. Försäkran ska förvaras på fartyget under hela dess giltighetstid.

3 §

IEE-certifikat

Fartyg i internationell fart vars bruttodräktighet är minst 400 ska ha ett internationellt energieffektivitetscertifikat (*IEE-certifikat*) enligt bilaga VI till MARPOL-konventionen, enligt vilket fartyget uppfyller bestämmelserna i den bilagan.

Betänkande KoUB 14/2021 rd

Transport- och kommunikationsverket eller ett erkänt klassificeringssällskap utfärdar på skriftlig ansökan IEE-certifikat för finska fartyg förutsatt att fartyget uppfyller kraven i bilaga VI till MARPOL-konventionen. Transport- och kommunikationsverket får utfärda IEE-certifikat för ett utländskt fartyg på begäran av fartygets flaggstat. Certifikat utfärdas för viss tid och för högst fem år åt gången.

4 §

Undantag i fråga om kraven på fartygs energieffektivitet

Transport- och kommunikationsverket beslutar om undantag enligt regel 19 i bilaga VI till MARPOL-konventionen i fråga om kraven på fartygs energieffektivitet.

5 §

Närmare bestämmelser och föreskrifter

Genom förordning av statsrådet får det i syfte att verkställa bilaga VI till MARPOL-konventionen, Helsingforskonventionen, Finlands övriga internationella förpliktelser och Europeiska unionens rättsakter utfärdas närmare bestämmelser i fråga om finskt vattenområde och den ekonomiska zonen och, när det gäller finska fartyg, också i fråga om områden utanför territorialvatten och den ekonomiska zonen om följande:

1) ordnande av tillsynen över överensstämmelse med kraven när det gäller designindexet för fartygs energieffektivitet enligt 1 § i detta kapitel,

2) undantag i fråga om kraven på fartygs energieffektivitet enligt 4 § i detta kapitel.

Transport- och kommunikationsverket får i syfte att verkställa bilaga VI till MARPOL-konventionen, Helsingforskonventionen eller Europeiska unionens rättsakter meddela tekniska föreskrifter i fråga om territorialvatten och den ekonomiska zonen och, när det gäller finska fartyg, också i fråga om områden utanför territorialvatten och den ekonomiska zonen om

1) beräkning av designindex för fartygs energieffektivitet enligt 1 § i detta kapitel,

2) upprättande av SEEMP-planer,

3) IEE-certifikat,

4) verifiering av de uppgifter om bränsleförbrukning som avses i 2 b § 3 mom. i detta kapitel och förfarandena för verifiering.

Betänkande KoUB 14/2021 rd

8 kap.

Andra internationella förpliktelser som är bindande för Finland och som gäller förhindrande av miljöförstöring som orsakas av normal drift av fartyg

4 §

Tillämpning av barlastvattenkonventionen och bestämmelser om barlastvatten

Barlastvattenkonventionen och bestämmelserna om barlastvatten i detta kapitel tillämpas inte på

- 1) fritidsbåtar vars längd överallt är under 50 meter och största barlastvattenkapacitet är åtta kubikmeter,
- 2) fartyg som huvudsakligen används för sjöräddning och vars längd överallt är under 50 meter och största barlastvattenkapacitet är åtta kubikmeter,
- 3) Gränsbevakningsväsendets fartyg,
- 4) fartyg som enbart trafikerar finskt vattenområde eller den ekonomiska zonen,
- 5) fartyg som byggts före år 1990 och som tillhandahåller Trafikledsverket isbryartjänster på basis av avtal, eller på fartyg som tillhandahåller Trafikledsverket isbryartjänster på basis av fördrag.

9 kap.

Hur avfall tas emot i hamn

1 §

Mottagningsanordningar för avfall i hamn

Hamninnehavaren ska se till att det i hamnen finns tillräckliga mottagningsanordningar som har kapacitet att ta emot avfallet från fartyg som normalt använder hamnen, med beaktande av

- 1) hamnanvändarnas operativa behov,
- 2) hamnens storlek och geografiska läge,
- 3) den typ av fartyg som anlöper hamnen, och
- 4) eventuella undantag som föreskrivs i 10 kap. 5 §.

Hamninnehavaren ska se till att hamnen har separata mottagningsanordningar för åtminstone följande avfall:

- 1) oljehaltigt avfall,
- 2) avfall som innehåller skadliga flytande ämnen,
- 3) toalettavfall,
- 4) använda batterier och ackumulatorer,
- 5) el- och elektronikavfall,
- 6) bioavfall,
- 7) fiberförpackningsavfall,
- 8) plastförpackningsavfall,

Betänkande KoUB 14/2021 rd

- 9) glasförpackningsavfall,
- 10) metallförpackningsavfall och annat metallavfall av liten storlek,
- 11) annat fast avfall än det som avses i 4–10 punkten,
- 12) sådant avfall från avgasrening vars utsläpp i miljön är förbjudet enligt bilaga VI till MARPOL-konventionen.

För anskaffning och användning av mottagningsanordningarna för sådana skadliga flytande ämnen som avses i 2 mom. 2 punkten samt för transport och behandling av avfall och blandningar svarar importören eller annan mottagare eller exportören eller annan avsändare av det ämne som ska transporteras.

Vad som i 2 mom. föreskrivs om mottagningsanordningar för avfall gäller inte hamnar som enbart betjänar passagerarfartyg i inrikes fart med en dödvikt som understiger 1350 ton.

Hamninnehavaren ska säkerställa att mottagningsanordningarna i hamn fungerar klanderfritt och att anordningar som är ur funktion repareras utan dröjsmål.

3 §

Hur avfall tas emot i fiskehamnar

Vad som föreskrivs i 1 § 2 mom. om mottagningsanordningar för avfall gäller inte hamnar som huvudsakligen används av fiskefartyg som avses i 1 kap. 2 § 22 punkten (*fiskehamn*).

4 §

Hur avfall tas emot i småbåtshamnar

Vad som föreskrivs i 1 § 2 mom. om mottagningsanordningar för avfall gäller inte småbåtshamnar.

Småbåtshamninnehavaren ska se till att småbåtshamnen har tillräckliga separata mottagningsanordningar åtminstone för toalettavfall och blandat kommunalt avfall.

Innehavaren av en småbåtshamn där båtarna huvudsakligen är förtöjda längre än tre nätter ska dock se till att småbåtshamnen har tillräckliga separata mottagningsanordningar för åtminstone följande avfall:

- 1) oljehaltigt avfall,
- 2) toalettavfall,
- 3) blandat kommunalt avfall,
- 4) farligt avfall.

Med avvikelse från vad som föreskrivs i 2 och 3 mom. och i 1 § 1 mom. får innehavaren av en småbåtshamn ordna mottagningen av avfall genom att avtala om användarrätt av en mottagningsanordning som finns i närområdet på rimligt avstånd. I ett sådant fall ska småbåtshamnen tillhandahålla för hamnanvändarna lätt tillgänglig information om arrangemanget i fråga och mottagningsanordningens läge och öppettider. Vid dimensionering av avfallsmottagningen i småbåtshamnar ska även hamnanvändare från andra småbåtshamnar beaktas.

Betänkande KoUB 14/2021 rd

5 §

Avfallshanteringsplan för hamn

Hamninnehavaren ska göra upp en avfallshanteringsplan för hamnen för att ordna hanteringen av fartygsgenererat avfall.

Hamnens avfallshanteringsplan ska beskriva mottagningen, insamlingen, lagringen, behandlingen och återvinningen av avfall från fartyg samt övrig avfallshantering. Avfallshanteringsplanen ska dessutom beskriva belopp och beräkningsgrunder för de avgifter som tas ut hos fartygen. Avfallshanteringsplanen ska beskriva de säkerhetsåtgärder som ska vidtas vid avfallshanteringen av avfall från fartyg om dessa inte har beskrivits i någon annan plan för hamnverksamheten som godkänts av behöriga myndigheter. Vid utarbetandet av hamnens avfallshanteringsplan ska hamnens storlek och beskaffenhet samt de typer av fartyg som anlöper hamnen beaktas.

Om småbåtshamnen har ett i 4 § 3 mom. avsett avtal om användarrätt till en mottagningsanordning ska innehållet i det avtalet beskrivas i hamnens avfallshanteringsplan.

Hamnen kan göra upp en gemensam avfallshanteringsplan med en hamn som är belägen på samma geografiska område. I avfallshanteringsplanen ska behovet och tillgången till mottagningsanordningarna fastställas separat för vardera hamnen.

När avfallshanteringsplanen har godkänts ska hamnen iaktta den. Dessutom ska åtgärder som behövs för genomförandet av avfallshanteringen och mottagningsanordningarnas skick övervakas, observerade brister avhjälpas utan dröjsmål och avfallshanteringsverksamheten kontinuerligt utvecklas.

6 §

Godkännande av avfallshanteringsplanen

Avfallshanteringsplanen för en hamn ska läggas fram för bedömning och godkännande för den närings-, trafik- och miljöcentral inom vars verksamhetsområde hamnen är belägen. Avfallshanteringsplanen för en småbåtshamn och en sådan fiskehamn där den årliga lossade fångsten understiger 20 000 kilogram ska dock läggas fram för bedömning och godkännande hos miljövårdsmyndigheten i den kommun där hamnen är belägen.

Hamninnehavaren ska uppdatera avfallshanteringsplanen och lägga fram den för bedömning och godkännande för den enligt 1 mom. behöriga myndigheten med högst fem års mellanrum. Dessutom ska avfallsplanen uppdateras och läggas fram för bedömning och godkännande för den behöriga myndigheten om det sker en betydande förändring i hamnens verksamhet eller i kvaliteten, kvantiteten eller hanteringen av det avfall som avlämnas i hamnen.

En hamns avfallshanteringsplan ska godkännas om avfallsmottagningen och mottagningsanordningarna uppfyller kraven i detta kapitel och 10 kap. och i de bestämmelser som utfärdats med stöd av dem.

Den behöriga närings-, trafik- och miljöcentralen eller den kommunala miljövårdsmyndigheten kan i samband med godkännandet av avfallshanteringsplanen meddela föreskrifter om behövliga mottagningsanordningar och om på vilka språk informationen till dem som ansvarar för avfallshanteringen på fartyg som använder hamnen och deras företrädare ska lämnas samt om andra frågor om det behövs för genomförandet av planen.

Betänkande KoUB 14/2021 rd

När en hamns avfallshanteringsplan har godkänts ska närings-, trafik- och miljöcentralen eller den kommunala miljöförvaldsmyndigheten föra in en anteckning om planen i datasystemet för miljöförvaldsinformation enligt 222 § i miljöskyddslagen (527/2014). Den myndighet som godkänner hamnens avfallshanteringsplan ska sända ett registerutdrag över anteckningen till hamninnehavaren.

7 §

Tillfälle att bli hörd och informering om en hamns avfallshanteringsplan

Innan hamninnehavaren lägger fram hamnens avfallshanteringsplan för närings-, trafik- och miljöcentralen eller den kommunala miljöförvaldsmyndigheten för godkännande, ska hamninnehavaren ge de innehavare och användare av fartyg som använder hamnen och deras företrädare, behöriga myndigheter samt andra som kan beröras av planen tillfälle att uttrycka sin åsikt om avfallshanteringsplanen eller en ändring av den. Utkastet till avfallshanteringsplan ska, innan det läggs fram för godkännande, under minst 14 dagar medan hamnen är i funktion hållas tillgängligt på hamninnehavarens verksamhetsställe och på något annat ändamålsenligt sätt. Hamninnehavaren ska på sin anslagstavla, på elektronisk väg, per brev eller på något annat lämpligt sätt informera dem som använder hamnen och andra berörda att utkastet finns tillgängligt.

Hamninnehavaren ska lämna dem som ansvarar för avfallshanteringen på fartyg som använder hamnen och deras företrädare följande uppdaterade uppgifter om avfallshanteringen i hamnen elektroniskt så att hamnens samtliga viktiga användargrupper får denna information:

- 1) var mottagningsanordningen för varje kajplats är belägen och, när så är relevant, dess öppettider,
- 2) en förteckning över fartygsavfall som hanteras av hamnen,
- 3) en förteckning över kontaktställen, operatörer av mottagningsanordningar i hamn och de tjänster som tillhandahålls,
- 4) en beskrivning av förfarandena för avlämning av avfall, och
- 5) en beskrivning av avgiftssystemet, inklusive principerna för bestämmande av avgifterna samt avgiftsbeloppen.

En hamninnehavare, som registrerats i systemet för hantering av information inom sjöfarten som avses i 20 a § i lagen om fartygstrafikservice, ska dessutom rapportera de uppgifter som avses i 2 mom. till det i övervakningsdirektivet avsedda systemet för informationsutbyte inom sjöfarten.

8 §

Onödigt dröjsmål ska undvikas

Mottagningen av sådant fartygsgenererat avfall som avses i 1 § ska ordnas så att fartygen eller andra parter som deltar i avlämning eller mottagning av avfall inte orsakas onödigt dröjsmål.

Fartygets trafikidkare eller ägare eller någon annan som deltagit i avlämning eller mottagning av avfall har rätt till ersättning för skador som orsakats denne av onödigt dröjsmål enligt vad som föreskrivs i skadeståndslagen (412/1974).

Betänkande KoUB 14/2021 rd

9 §

Rapportering om brister i hamnarnas mottagningsanordningar för avfall

Transport- och kommunikationsverket ska underrätta Internationella sjöfartsorganisationen om påstådda brister i mottagningsanordningarna för avfall i en finländsk hamn i enlighet med vad som föreskrivs i fartygsavfallsdirektivet, om det gäller sådana påstådda brister som rapporterats av en annan medlemsstat av Internationella sjöfartsorganisationen. Transport- och kommunikationsverket ska rapportera påstådda brister i mottagningsanordningarna för avfall i hamnar utanför Finland till hamnstatens myndigheter och till Internationella sjöfartsorganisationen i enlighet med vad som föreskrivs i fartygsavfallsdirektivet.

10 §

Insamling och rapportering av uppgifter om volymen av och mängden avfall som i samband med fiskeinsatser samlas i håvfångstredskap

Naturresursinstitutet ska samla in uppgifter om volymen av och mängden avfall som samlas i håvfångstredskap under fiskeinsatser och rapportera uppgifterna till Europeiska kommissionen.

11 §

Närmare bestämmelser

Genom förordning av statsrådet får det i syfte att verkställa MARPOL-konventionen, Helsingforskonventionen och Finlands övriga internationella förpliktelser samt Europeiska unionens rättsakter och denna lag utfärdas närmare bestämmelser om följande:

- 1) mottagningsanordningar i hamn enligt 1 § i detta kapitel,
- 2) arrangemang för mottagning av avfall i reparationshamnar enligt 2 § i detta kapitel,
- 3) arrangemang för mottagning av avfall i fiskehamnar enligt 3 § i detta kapitel,
- 4) arrangemang för mottagning av avfall i småbåtshamnar enligt 4 § i detta kapitel,
- 5) struktur och innehåll i hamnens avfallshanteringsplan enligt 5 § i detta kapitel,
- 6) information enligt 7 § 2 mom. i detta kapitel och rapportering av uppgifter enligt 3 mom. i den paragrafen, och
- 7) metoder för insamling av övervakningsuppgifter om volymen av och mängden avfall som samlas i håvfångstredskapet under fiskeinsatser och formatet för rapporteringen enligt 10 § i detta kapitel.

Betänkande KoUB 14/2021 rd

10 kap.

Avlämning av avfall i hamn

1 §

Obligatorisk avlämning av avfall från fartyg

Finska fartyg som anlöper en hamn i Östersjöområdet eller inom Europeiska unionen och fartyg som inte är finska och som anlöper en hamn inom finskt territorium ska, innan de lämnar hamnen, till de mottagningsanordningar för avfall som finns i hamnen avlämna allt sitt fartygsgenererade avfall i enlighet med de lossningsbestämmelser som grundar sig på MARPOL-konventionen.

Om det inte finns någon mottagningsanordning i en småbåtshamn, ska avfallet från en fritidsbåt avlämnas till den mottagningsanordning i fråga om vilken hamninnehavaren i enlighet med 9 kap. 4 § 4 mom. avtalat om användning.

Med avvikelse från 1 mom. kan fartyget fortsätta sin färd till nästa anlöpshamn utan att avlämna avfall om

- 1) fartyget har tillräcklig särskild lagringskapacitet för allt avfall som genererats och kommer att genereras under fartygets planerade resa fram till nästa anlöpshamn,
- 2) fartyget endast vistas på hamnens ankarplats och där mindre än 24 timmar, eller
- 3) fartyget endast vistas på hamnens ankarplats och väderförhållanden är svåra.

Trots vad som föreskrivs i 3 mom. får Transport- och kommunikationsverket kräva att allt avfall ombord på fartyget ska avlämnas i hamn innan fartyget lämnar hamnen, om det på grundval av tillgänglig information inte kan fastställas att fartygets nästa anlöpshamn har tillräckliga mottagningsanordningar, eller om nästa anlöpshamn är okänd.

Fartygets befälhavare ansvarar för att de skyldigheter som föreskrivs i detta kapitel eller med stöd av det iakttas på fartyget.

2 §

Förhandsanmälan av avfall

När ett fartyg som omfattas av övervakningsdirektivet anlöper en hamn inom finskt territorium ska befälhavaren eller en person som bemyndigats av befälhavaren lämna innehavaren av anlöpshamnen en förhandsanmälan om avfall från fartyget enligt bilaga 2 till fartygsavfallsdirektivet via det system för hantering av information inom sjöfarten som avses i 20 a § i lagen om fartygstrafikservice. Anmälan ska lämnas minst 24 timmar före ankomsten, eller omedelbart vid avfärden från den föregående hamnen, om färdtiden understiger 24 timmar. Om fartygets slutliga anlöpshamn blir klar först när mindre än 24 timmar återstår före ankomsten till den hamnen, ska anmälan lämnas omedelbart då kännedom fås om vilken den slutliga anlöpshamnen är. Informationen ska bevaras ombord i elektroniskt format åtminstone till nästa anlöpshamn och ska på begäran uppvisas för behöriga myndigheter i en EU-medlemsstat.

Vad som föreskrivs i 1 mom. gäller inte fartyg som endast vistas på hamnens ankarplatser eller fartyg som används för hamntjänster som avses i förordningen om hamntjänster.

Betänkande KoUB 14/2021 rd

3 §

Avfallsavlämningskvitto

Operatören av mottagningsanordningen i den hamn där avfallet avlämnats ska fylla i och lämna fartygets befälhavare avfallsavlämningskvittot utan onödigt dröjsmål. Kvittot ska innefatta uppgifter som räknas upp i bilaga 3 till fartygsavfallsdirektivet.

Kravet enligt 1 mom. tillämpas dock inte på hamnar som endast kan ta emot fartyg med en dödvikt på mindre än 1 350 ton och som har obemannade mottagningsanordningar. I samband med godkännandet av avfallshanteringsplanen ska hamnen meddela huruvida planen uppfyller förutsättningarna för undantag. Då ska den myndighet som godkänner hamnens avfallshanteringsplan meddela hamnens namn och position via SafeSeaNet-systemet som avses i 1 kap 2 §. Uppgifterna meddelas dock endast för de hamnar som anlöps av fartyg som omfattas av övervakningsdirektivet.

Befälhavaren på ett fartyg som omfattas av övervakningsdirektivet eller någon som denne beordrigat för uppgiften ska före avgång eller så snart avfallsavlämningskvittot har mottagits rapportera informationen på kvittot genom det system för hantering av information inom sjöfarten som avses i 20 a § i lagen om fartygstrafikservice. Informationen på avfallsavlämningskvittot ska ombord på fartyg som omfattas av övervakningsdirektivet finnas tillgänglig i minst två år tillsammans med tillämplig oljedagbok, lastdagbok eller avfallsdagbok eller avfallshanteringsplan, och ska på begäran läggas fram för den behöriga myndigheten i en EU-medlemsstat.

Vad som föreskrivs i 1 och 3 mom. tillämpas inte på fartyg som används i hamntjänster som avses i förordningen om hamntjänster.

4 §

Avgifter för avfall från fartyg

Hamninnehavaren ska ta ut en avgift för att täcka kostnaderna för avfallshanteringen av alla fartyg som anlöper hamnen, oavsett om fartyget lämnar avfall i hamnen eller inte eller hur mycket avfall fartyget avlämnar i hamnen. Avgifterna ska täcka de indirekta administrativa kostnader och hanteringen av följande fartygsavfall:

- 1) oljehaltigt avfall, med undantag av lastrester,
- 2) toalettavfall, och
- 3) fast avfall, inklusive avfall som samlas i håvfångstredskapen under fiskeinsatser, med undantag av lastrester.

Avgift tas dock ut på grundval av den avlämnade avfallstypen och avfallsmängden

1) för kostnader som orsakas av avlämning av avfall som avses i 1 mom. om den avlämnade avfallsmängden överskrider den maximala lagringskapacitet som avses i en statsrådsförordning som utfärdats med stöd av 6 §,

2) för avfall från avgasreningssystem, och

3) för den del av kostnaderna som inte täcks av avgiften enligt 1 mom.

Avgifterna ska vara rimliga och grundas på kostnader som orsakas av tillgängliga anordningar i hamnen och på tjänster som hamnen tillhandahåller. Hamninnehavaren ska meddela belopp och beräkningsgrund för avgiften som tas ut av fartyget. Avgifterna får differentieras

- 1) enligt fartygets typ, kategori och storlek,

Betänkande KoUB 14/2021 rd

- 2) om tjänsterna tillhandahålls utanför hamnens normala öppettider, eller
- 3) enligt hur farligt avfallet är.

På avgifterna ska det beviljas nedsättning om det är fråga om fartyg som är i drift inom närsjöfart eller om fartyget använder anordningar, metoder eller sådant bränsle av hög kvalitet som gör att den avfallsmängd som fartyget avlämnar i land är mindre än vanligt eller att avfallet kan återvinnas.

Avgifterna kan ingå i den hamnavgift som tas ut för fartygen eller i annan avgift som tas ut för nyttjanderätt till hamnen.

Avgift enligt 1 mom. tas inte ut hos de fartyg som Transport- och kommunikationsverket med stöd av 5 § har befriat från obligatorisk avlämning av avfall från fartyg, för fartyg som används i hamntjänster som avses i förordningen om hamntjänster eller för fartyg som endast vistas på hamnens ankarplatser.

5 §

Befrielse från den obligatoriska avlämningen, anmälningskyldigheten och avgifterna

Transport- och kommunikationsverket kan på skriftlig ansökan medge fartyg befrielse från den obligatoriska avlämningen av avfall från fartyg, från anmälan av avfall från fartyg och lastrester som avses i 2 § och befrielse från avgifter som tas ut för avfall från fartyg som avses i 4 § vid finska hamnar som ligger längs dess rutt. För att befrielse ska kunna medges krävs det att

- 1) fartyget är i trafik som baseras på en offentliggjord eller planerad lista över avgångs- och ankomsttider mellan fastställda hamnar eller återkommande överfarter som utgör en vedertagen tidtabell,

- 2) fartyget minst en gång varannan vecka gör upprepade likadana resor med samma fartyg mellan fastställda hamnar, eller en serie resor från och till samma hamn utan mellanliggande hamnanlöp,

- 3) fartyget har ingått ett avfallshanteringsavtal, med ett kompetent företag i avfallshanteringsbranschen eller med hamnen, som hamnen har godkänt och som har meddelats till alla hamnar som ligger vid fartygets rutt, samt har avfallsavlämningskvitton, och

- 4) arrangemanget inte har negativ inverkan på den marina miljön, sjösäkerheten, hälsan eller boende- eller arbetsförhållandena ombord på fartygen.

Befrielse beviljas för viss tid och för högst fem år åt gången.

Transport- och kommunikationsverket ska tillhandahålla fartyget som medges befrielse enligt 1 mom. ett intyg om undantag enligt bilaga 5 till fartygsavfallsdirektivet. Transport- och kommunikationsverket ska underrätta de berörda hamnarna som ligger på fartygets rutt och övriga hamnar om befrielsen. Transport- och kommunikationsverket ska även meddela uppgifterna i intyget om undantag genom systemet för hantering av information inom sjöfarten som avses i 20 a § i lagen om fartygstrafikservice.

Trots den beviljade befrielsen får ett fartyg inte fortsätta till nästa anlöpshamn om det inte finns tillräcklig särskild lagringskapacitet för allt avfall som har genererats och som kommer att genereras under fartygets planerade resa fram till nästa anlöpshamn.

Betänkande KoUB 14/2021 rd

6 §

Närmare bestämmelser

Genom förordning av statsrådet får det i syfte att verkställa MARPOL-konventionen, Helsingforskonventionen, Finlands övriga internationella förpliktelser och Europeiska unionens rättsakter utfärdas närmare bestämmelser om följande:

- 1) tillräcklig särskild lagringskapacitet som avses i 1 § 3 mom. 1 punkten, 4 § 2 mom. 1 punkten och 5 § 4 mom. i detta kapitel,
- 2) de grunder enligt vilka avfallens farlighet enligt 4 § 3 mom. i detta kapitel bedöms, och
- 3) de grunder på vilka fartyg ska beviljas nedsättning på avgifterna enligt 4 § 4 mom. i detta kapitel.

11 kap.

Fartygsbefälhavarens skyldigheter vid tillbud

1 §

Anmälan av oljeskada och fara för oljeskada och vidtagande av omedelbara bekämpningsåtgärder

Observerar befälhavaren på ett finskt fartyg på finskt vattenområde eller den ekonomiska zonen olja på vattnet i en så stor mängd att det med hänsyn till väderleken och andra förhållanden föreligger risk för oljeskada, ska befälhavaren anmäla sin iakttagelse till den behöriga sjöräddningscentralen, sjöräddningsundercentralen, nödcentralen eller leverantören av fartygstrafikservice eller, utanför finskt vattenområde eller den ekonomiska zonen, till myndigheterna i den närmaste kuststaten. Gör någon som hör till fartygets besättning eller befäl motsvarande iakttagelse, är denne skyldig att anmäla saken till fartygets befälhavare.

3 §

Närmare bestämmelser

Genom förordning av statsrådet får det i syfte att verkställa MARPOL-konventionen, Helsingforskonventionen, Finlands övriga internationella förpliktelser och Europeiska unionens rättsakter utfärdas närmare bestämmelser i fråga om territorialvattnen och den ekonomiska zonen och, när det gäller finska fartyg, också utanför dessa områden om följande:

- 1) sättet att anmäla oljeskador och fara för oljeskada enligt 1 § i detta kapitel, och
 - 2) sättet att anmäla utsläpp av andra skadliga ämnen och fara för sådana utsläpp enligt 2 § i detta kapitel.
-

Betänkande KoUB 14/2021 rd

12 kap.

Tillsyn och administrativt tvång

1 §

Tillsynsmyndigheter

Tillsynsmyndigheter enligt denna lag är Transport- och kommunikationsverket, närings-, trafik- och miljöcentralerna, de kommunala miljöförvaldningarna, Gränsbevakningsväsendet, Tullen och polisen.

2 §

Transport- och kommunikationsverkets tillsynsuppgifter

Transport- och kommunikationsverket ska utöva tillsyn över efterlevnaden av bestämmelserna i denna lag och med stöd av utfärdade bestämmelser och föreskrifter i den mån bestämmelserna och föreskrifterna gäller

- 1) fartyg, dess konstruktion och last,
 - 2) fartygsbränsle och dess kvalitet,
 - 3) utsläpp från fartyg till luft och vatten,
 - 4) skadliga påväxthindrande system som används för att skydda fartyg,
 - 5) fartygens utrustning,
 - 6) användningen av fartyg,
 - 7) fartygets certifikat och andra handlingar,
 - 8) fartygsbefälhavarens och den övriga besättningens anmälningsskyldighet,
 - 9) skyldigheten för fartyg som omfattas av övervakningsdirektivet att avlämna avfall från fartyget i hamn och förhandsanmälan om avfallet, och
 - 10) hantering och skifte av barlastvatten och sediment.
-

6 §

Gränsbevakningsväsendets tillsynsuppgifter

Gränsbevakningsväsendet övervakar i samband med övervakningen av sjötrafiken på territorialvatten och den ekonomiska zonen skyldigheten enligt 10 kap. 1 § för fartyg utanför övervakningsdirektivets tillämpningsområde att avlämna avfall från fartyg i hamn.

Betänkande KoUB 14/2021 rd

8 §

Polisens tillsynsuppgifter

Polisen övervakar i samband med övervakningen av sjötrafiken på insjövattnen och territori-
alvattnen skyldigheten enligt 10 kap. 1 § för fartyg utanför övervakningsdirektivets tillämpnings-
område att avlämna avfall från fartyg i hamn.

15 §

Administrativt tvång

Transport- och kommunikationsverket, närings-, trafik- och miljöcentralerna, de kommunala
miljövårdsmyndigheterna och Tullen får i ärenden inom sin respektive behörighet enligt denna
lag

1) förbjuda den som bryter mot denna lag eller en med stöd av den utfärdad förordning eller fö-
reskrift att fortsätta med eller upprepa ett förfarande som strider mot bestämmelserna eller före-
skriften,

2) ålägga den som bryter mot denna lag eller en med stöd av den utfärdad förordning eller fö-
reskrift att fullgöra sin skyldighet på något annat sätt än vad som avses i 1 punkten,

3) bestämma att den som förfarit på ett sådant sätt som avses i 1 eller 2 punkten ska återställa
miljön i ursprungligt skick eller att undanröja den olägenhet som överträdelsen orsakat miljön.

16 §

Vite, hot om tvångsutförande och hot om avbrytande

Transport- och kommunikationsverket, närings-, trafik- och miljöcentralerna, de kommunala
miljövårdsmyndigheterna och Tullen får förena ett förbud eller föreläggande som de meddelat
med stöd av denna lag med vite, hot om tvångsutförande eller hot om avbrytande.

17 §

*Tillsynsmyndighetens skyldighet att vidta åtgärder när ett fartyg bryter mot sin skyldighet att av-
lämna avfall i hamn eller släpper ut miljöförstörande ämnen*

Om Gränsbevakningsväsendet eller Transport- och kommunikationsverket observerar att ett
fartyg släppt ut olja eller skadliga flytande ämnen inom finskt vattenområde, inom den ekonomis-
ka zonen eller på öppet hav, ska myndigheten i fråga anmäla utsläppet till fartygets nästa anlöps-
hamn och fartygets flaggstat och framföra begäran till fartygets flaggstat om att vidta åtgärder
med anledning av utsläppet såsom föreskrivs i direktivet om fartygsavfallsbrott.

Betänkande KoUB 14/2021 rd

18 §

Rapportering till Europeiska kommissionen

Transport- och kommunikationsverket ska vart tredje år lämna en rapport till Europeiska kommissionen om hur Finlands behöriga myndigheter har tillämpat direktivet om fartygsavfallsbrott.

19 §

Närmare bestämmelser

Närmare bestämmelser om Transport- och kommunikationsverkets, närings-, trafik- och miljöcentralernas, Gränsbevakningsväsendets, Tullens och polisens uppgifter som tillsynsmyndigheter och om arbetsfördelningen mellan dessa myndigheter får utfärdas genom förordning av statsrådet.

13 kap.

Särskilda bestämmelser

1 §

Avgifter, arvoden och kostnadsersättningar

Bestämmelser om avgifter för myndighetsprestationer och myndigheters kontrollåtgärder enligt denna lag finns i lagen om grunderna för avgifter till staten (150/1992). Grunderna för avgiften till kommunen anges i en taxa som kommunen godkännt. För myndighetsuppgifter som närings-, trafik- och miljöcentralerna ska sköta enligt 9 kap. 6 § kan det tas ut avgifter i enlighet med grunder som ska motsvara de grunder som föreskrivs i lagen om grunderna för avgifter till staten.

3 §

Straffbestämmelser

Den som på något annat sätt än det som avses i 1 mom. uppsåtligen eller av oaktsamhet handlar i strid med

1) utsläppsförbud eller utsläppsbegränsning enligt 2 kap. 1 § av olja, oljehaltiga blandningar eller av kolväten som har med olja eller oljehaltiga blandningar jämförbara egenskaper och av andra skadliga ämnen som används på likartat sätt på fartyg,

11) skyldighet att sörja för mottagningsanordningar i hamn enligt 9 kap. 1–4 §,

Betänkande KoUB 14/2021 rd

ska, om inte gärningen är ringa eller om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *miljöskyddsförseelse i sjöfart* dömas till böter.

För miljöskyddsförseelse i sjöfart döms även den fartygsägare som uppsåtligen eller av oaktsamhet försummar skyldigheten att ha en förteckning över farliga material enligt artiklarna 5 och 12 i fartygsåtervinningsförordningen och en i 7 kap. 11 a § avsedd leverantör av marina bränslen som uppsåtligen eller av oaktsamhet har levererat bränsle som inte motsvarar den specifikation som meddelats i det i den paragrafen avsedda överlåtelsebeviset för bränsle, eller levererat ett bränsleprov som inte tagits på det sätt som föreskrivs i den paragrafen.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Bestämmelserna i 2 a kap. 2 § om områden som anvisats för överföringar och leverans av bränsle tillämpas från och med den 1 januari 2022. På områden som anvisats för utförande av STS-operationer ska 2 a kap. 1 § i den lydelse som gällde vid ikraftträdandet av denna lag tillämpas till och med den 31 december 2021.

På mottagningsanordningar för avfall i hamn, arrangemang för mottagning av avfall i fiskehamnar och arrangemang för mottagning av avfall i småbåtshamnar tillämpas till och med den 30 april 2022 de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag. På **avfallshanteringsplanen för en hamn och på** godkännande av avfallshanteringsplanen för en hamn tillämpas till och med den 31 december 2022 de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag.

På beräkningsgrunderna för avgifter för avfall från fartyg tillämpas till och med den 31 december 2021 de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag. När det gäller befrielse från den obligatoriska avlämningen, anmälningsskyldigheten och avgifterna ska de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag tillämpas till och med den 31 december 2022.

2.

Lag

om ändring av lagen om fartygs tekniska säkerhet och säker drift av fartyg

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen om fartygs tekniska säkerhet och säker drift av fartyg (1686/2009) 2 § 20 och 45 punkten, 17 §, 29 § 3 mom. och 91 § 12 punkten, av dem 2 § 20 punkten, 17 § och 29 § 3 mom. sådana de lyder i lag 946/2018 och 2 § 45 punkten sådana den lyder i lag 169/2019, samt

fogas till 2 §, sådana den lyder i lagarna 198/2018, 946/2018, 169/2019 och 783/2019, en ny 2 a- och en ny 13 b-punkt, till lagen ett nytt 5 a kap. och till 91 § en ny 11 punkt, i stället för den 11 punkt som upphävts genom lag 879/2014, som följer:

Betänkande KoUB 14/2021 rd

2 §

Definitioner

I denna lag och i de bestämmelser och föreskrifter som utfärdats med stöd av den avses med

2 a) *den delegerade förordningen* kommissionens delegerade förordning (EU) 2020/411 om ändring av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/45/EG om säkerhetsbestämmelser och säkerhetsnormer för passagerarfartyg vad avser säkerhetskrav för passagerarfartyg som används på inrikes resor,

13 b) *stabilitetsdirektivet* Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/25/EG om särskilda stabilitetskrav för ro-ro-passagerarfartyg,

20) *ro-ro-passagerarfartyg* ett fartyg som medför fler än tolv passagerare och som har ro-ro-lastutrymmen eller lastutrymmen av särskild kategori enligt definitionen i regel II-2/A/2 i bilaga I till den delegerade förordningen,

45) *traditionsfartyg* ett i Museiverkets traditionsfartygsregister registrerat historiskt fartyg som används i småskalig kommersiell trafik i inrikes fart och som har en längd på minst 5,5 meter och är konstruerat före år 1965,

17 §

Likvärdigheter

Transport- och kommunikationsverket får meddela föreskrifter som tillåter tillämpningen av regler som motsvarar reglerna i den delegerade förordningen, om de motsvarande reglerna är minst lika effektiva som reglerna i den delegerade förordningen.

29 §

Eftergifter

Transport- och kommunikationsverket ska informera IMO om eftergifter enligt 1 mom.

Betänkande KoUB 14/2021 rd

5 a kap.

Ro-ro-passagerarfartygs stabilitet

34 a §

Särskilda stabilitetskrav för ro-ro-passagerarfartyg

Fartyg som omfattas av stabilitetsdirektivets tillämpningsområde ska uppfylla de stabilitetskrav som föreskrivs i det direktivet.

För genomförande av stabilitetsdirektivet får Transport- och kommunikationsverket meddela närmare föreskrifter om fartygs tekniska säkerhet och besluta om havsområden som uppfyller vad som föreskrivs i stabilitetsdirektivet och på vilka ro-ro-passagerarfartygen regelbundet trafikerar till eller från hamnarna samt den signifikanta våghöjden på områdena i fråga.

34 b §

Certifikat

Transport- och kommunikationsverket beviljar certifikat för ro-ro-passagerarfartyg som seglar under finländsk flagg och som uppfyller de särskilda stabilitetskrav som fastställs i artikel 6 i stabilitetsdirektivet och i bilaga I till det.

Certifikatet är giltigt så länge som fartyget trafikerar i ett havsområde med samma eller lägre signifikanta våghöjder.

34 c §

Trafik under vissa delar av året och trafik under kortare tidsperioder

Om ett rederi som bedriver reguljär trafik året runt önskar införa ytterligare ro-ro-passagerarfartyg som ska nyttjas i trafiken i fråga under en kortare period som understiger ett kalenderår, ska rederiet underrätta Transport- och kommunikationsverket om saken senast en månad innan dessa fartyg börjar nyttjas i denna trafik. Om det emellertid på grund av oförutsedda omständigheter är nödvändigt att snabbt sätta in ett ro-ro-passagerarfartyg som ersättning för ett annat fartyg i reguljär trafik för att säkerställa kontinuitet i trafiken tillämpas 17 e § 3 mom. i lagen om tillsyn över fartygssäkerheten.

Om ett rederi önskar bedriva reguljär säsongstrafik under kortare tidsperioder som inte överstiger sex månader per år, ska rederiet underrätta Transport- och kommunikationsverket om detta senast tre månader innan denna trafik börjar bedrivas.

Om säsongstrafik som bedrivs under en kortare period sker under förhållanden med lägre signifikant våghöjd än den som fastställts för havsområdet i fråga vid trafik året runt, får Transport- och kommunikationsverket, vid tillämpning av de särskilda stabilitetskraven i bilaga I till stabilitetsdirektivet, använda den signifikanta våghöjd som är tillämplig under denna kortare tidsperiod för att bestämma vattennivån på däck. Den signifikanta våghöjd som är tillämplig under denna kortare tidsperiod ska fastställas genom avtal mellan de medlemsstater i Europeiska unionen el-

Betänkande KoUB 14/2021 rd

ler, när så är tillämpligt och möjligt, de medlemsstater och de stater utanför Europeiska unionen där trafikens ändpunkter är belägna.

En förutsättning för att bedriva säsongstrafik under en kortare period är att det ro-ro- passagerarfartyg som nyttjas för sådan trafik har ett i 34 b § föreskrivet certifikat.

91 §

Fartygssäkerhetsförseelse

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

11) bryter mot förbudet i 34 § att använda fartyget,
12) försummar att iaktta de särskilda stabilitetskrav för ro-ro-passagerarfartyg som föreskrivs i 34 a § 1 mom. eller de föreskrifter som avses i 2 mom. i den paragrafen,

ska, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag, för *fartygssäkerhetsförseelse* dömas till böter.

Denna lag träder i kraft den 20 .

3.

Lag

om ändring av fartygsregisterlagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i fartygsregisterlagen (512/1993) 20, 27 och 31 §, av dem 20 § sådan den lyder delvis *ändrad* i lag 310/2018 och 31 § sådan den lyder delvis *ändrad* i lag (/), som följer:

20 §

Registreringsansökan

Ansökan om registrering av fartyg och om inskrivning av äganderätten i registret ska göras skriftligen och undertecknas av sökanden eller dennes ombud.

Av ansökan ska framgå

1) det fartyg som ansökan om registrering eller inskrivning av äganderätten gäller,

Betänkande KoUB 14/2021 rd

- 2) ägarens namn,
- 3) övriga uppgifter som ska antecknas i registret om de inte framgår av bilagorna till ansökan, samt
- 4) ägarens, dennes representants eller ombuds telefonnummer samt den postadress till vilken meddelanden i ärendet kan sändas.

Sökanden ska förete behövlig utredning över lagligheten av sitt förvärv. De handlingar som förvärvet grundar sig på ska fogas till ansökan i original eller avskrift som har bestyrkts av notarius publicus.

Sökanden kan även förete en avskrift av den ursprungliga handlingen som utredning över lagligheten av förvärvet. Den ursprungliga handlingen eller en handling som bestyrkts av notarius publicus ska dock företes för myndigheten senast en månad efter det att ansökan om inskrivning av äganderätten i registret borde ha gjorts.

Om fartygets tidigare ägares förvärv inte har antecknats i registret, ska sådan utredning över den tidigare ägarens äganderätt företes som skulle behövas för inskrivning av den tidigare ägarens förvärv. Utredning över tidigare ägares äganderätt behöver dock inte företes om fartyget har sålts på exekutiv auktion.

27 §

Avslående av ansökan

En i 20 § avsedd ansökan ska avslås, om

- 1) utredning som avses i 20 § 3–5 mom. inte har företetts och kungörelse enligt 25 § inte har begärts,
- 2) överlåtaren inte hade rätt att överlåta fartyget och en anteckning om detta hade gjorts i registret före överlåtelsen, eller
- 3) det finns något annat hinder för registreringen av fartyget eller inskrivningen av äganderätten än de som avses i 1 och 2 punkten.

31 §

Avregistrering av fartyg

Om den i registret införda ägaren inte fullgör sin skyldighet enligt 30 §, får registermyndigheten självant avföra fartyget ur registret på de grunder som nämns i den paragrafen.

Om den i registret antecknade fartygsägaren inte uppfyller sin skyldighet enligt 20 § 4 mom., ska registermyndigheten avföra fartyget ur registret.

Registermyndigheten ska innan fartyget avregistreras ge den i registret antecknade ägaren tillfälle att bli hörd. **Om det gäller ett fartyg som har godkänts som finskt med stöd av 1 kap. 1 b § i sjölagen, ska befraktaren som har hyrt fartyget utan besättning dessutom ges tillfälle att bli hörd.**

Den i registret antecknade ägaren ska utan dröjsmål underrättas om registermyndighetens beslut att avregistrera fartyget.

Denna lag träder i kraft den 20 .

4.

Lag

om ändring av lagen om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet

I enlighet med riksdagens beslut
fogas till lagen om sjöfartsskydd på vissa fartyg och i hamnar som betjänar dem och om tillsyn över skyddet (485/2004) en ny 4 a § som följer:

4 a §

Säkerhetskontroller som utförs av klassificeringssällskap

Transport- och kommunikationsverket får bemyndiga ett i 2 § 42 punkten i lagen om fartygs tekniska säkerhet och säker drift av fartyg (1686/2009) avsett, av verket erkänt klassificeringssällskap att utföra sådana säkerhetskontroller som avses i förordningen om sjöfartsskydd. Dessutom får verket bemyndiga ett sådant klassificeringssällskap att utfärda ett internationellt sjöfartsskyddscertifikat för det kontrollerade fartyget.

På anställda hos klassificeringssällskap som avses i 1 mom. tillämpas bestämmelserna om straffrättsligt tjänsteansvar när de utför säkerhetskontroller som avses i det momentet och utfärdar ett internationellt sjöfartsskyddscertifikat för det kontrollerade fartyget. Bestämmelser om skadeståndsansvar finns i skadeståndslagen (412/1974).

Denna lag träder i kraft den 20 .

5.

Lag

om ändring av lagen om marin utrustning

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen om marin utrustning (1503/2011) 1 § 1 mom., sådant det lyder i lag 914/2016,
och
fogas till lagen en ny 14 a § som följer:

1 §

Tillämpningsområde

Denna lag tillämpas på utrustning som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/90/EU om marin utrustning och om upphävande av rådets direktiv 96/98/EG, nedan *utrustningsdirektivet*.

14 a §

Ändring av fartygets användningsändamål

Vad som i 14 § föreskrivs om fartyg som från att segla under en sådan stats flagg som inte hör till Europeiska unionen övergår till finsk flagg tillämpas även på sådant fartyg som på grund av ändrat användningsändamål beviljats säkerhetscertifikat med stöd av lagen om fartygs tekniska säkerhet och säker drift av fartyg.

Denna lag träder i kraft den 20 .

Betänkande KoUB 14/2021 rd

Helsingfors 4.6.2021

I den avgörande behandlingen deltog

ordförande Suna Kymäläinen sd
vice ordförande Ari Tornainen cent
medlem Pekka Aittakumpu cent
medlem Sandra Bergqvist sv
medlem Seppo Eskelinen sd
medlem Janne Heikkinen saml
medlem Juho Kautto vänst
medlem Jouni Kotiaho saf
medlem Johan Kvarnström sd
medlem Joonas Könttä cent
medlem Sheikki Laakso saf
medlem Matias Marttinen saml
medlem Jenni Pitko gröna
medlem Mirka Soinikoski gröna
medlem Kari Tolvanen saml
medlem Paula Werning sd
ersättare Jari Ronkainen saf.

Sekreterare var

utskottsråd Juha Perttula.